

Brojevi

¹ Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj u šatoru od sastanka prvi dan drugoga mjeseca druge godine po izlasku njihovu iz zemlje Misirske, govoreæi: ² Izbrojte sav zbor sinova Izrailjevih po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh i po imenima njihovijem, sve muškinje, glavu po glavu, ³ Od dvadeset godina i više, sve koji mogu iæi na vojsku u Izrailju, izbrojte ih po èetama njihovijem ti i Aron; ⁴ I s vama neka bude po jedan èovjek od svakoga plemena, koji je poglavar u domu otaca svojih. ⁵ A ovo su imena ljudi koji æe biti s vama: od plemena Ruvimova Elisur sin Sedijurov; ⁶ Od Simeunova Salamilo sin Surisadejev; ⁷ Od Judina Nason sin Aminadavov; ⁸ Od Isaharova Natanailo sin Sogarov; ⁹ Od Zavulonova Elijav sin Helonov; ¹⁰ Od sinova Josifovijeh: od plemena Jefremova Elisama sin Emijudov; od Manasijina Gamalilo sin Fadasurov; ¹¹ Od Venijaminova Avidan sin Gadeonijev; ¹² Od Danova Ahijezer sin Amisadajev; ¹³ Od Asirova Fagailo sin Ehranov; ¹⁴ Od Gadova Elisaf sin Raguilov; ¹⁵ Od Neftalimova Ahirej sin Enanov. ¹⁶ To su koji se sazivahu na zbor, knezovi u plemenima otaca svojih, tisuænici Izrailjevi. ¹⁷ I uze Mojsije i Aron te ljude, koji biše imenovani. ¹⁸ I sabraše sav zbor prvi dan drugoga mjeseca, i prepisaše ih po porodicama njihovijem i po domovima otaca

njihovijeh i po imenima njihovijem od dvadeset godina i više, glavu po glavu. ¹⁹ Kako bješe Gospod zapovjedio Mojsiju, tako ih izbroji u pustinji Sinajskoj. ²⁰ I bješe sinova prvenca Izrailjeva Ruvima, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbroji po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset godina i više, što mogaše iæi na vojsku, ²¹ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Ruvimova èetrdeset i šest tisuæa i pet stotina. ²² Sinova Simeunovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbroji po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset godina i više, što mogaše iæi na vojsku, ²³ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Simeunova pedeset i devet tisuæa i tri stotine. ²⁴ Sinova Gadovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ²⁵ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Gadova èetrdeset i pet tisuæa, šest stotina i pedeset. ²⁶ Sinova Judinijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ²⁷ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Judina sedamdeset i èetiri tisuæe i šest stotina. ²⁸ Sinova Isaharovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ²⁹ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Isaharova

pedeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine. ³⁰ Sinova Zavulonovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ³¹ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Zavulonova pedeset i sedam tisuæa i èetiri stotine. ³² Od sinova Josifovijeh: sinova Jefremovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ³³ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Jefremova èetrdeset tisuæa i pet stotina. ³⁴ Sinova Manasijinih, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ³⁵ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Manasijina trideset i dvije tisuæe i dvjesta. ³⁶ Sinova Venijaminovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ³⁷ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Venijaminova trideset i pet tisuæa i èetiri stotine. ³⁸ Sinova Danovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ³⁹ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Danova šezdeset i dvije tisuæe i sedam stotina. ⁴⁰ Sinova Asirovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što

mogahu iæi na vojsku, ⁴¹ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Asirova èetrdeset i jedna tisuæa i pet stotina. ⁴² Sinova Neftalimovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, ⁴³ Bješe ih izbrojenijeh od plemena Neftalimova pedeset i tri tisuæa i èetiri stotine. ⁴⁴ Ovo su oni koje Mojsije i Aron izbrojiše s knezovima Izrailjskim, s dvanaest ljudi, koji bijahu po jedan za svaki dom otaca svojih. ⁴⁵ I svega bješe sinova Izrailjevijeh izbrojenijeh po domovima otaca svojih od dvadeset godina i više, svijeh što mogahu iæi na vojsku, ⁴⁶ Bješe ih izbrojenijeh šest stotina i tri tisuæa i pet stotina i pedeset. ⁴⁷ Ali Leviti po plemenu otaca svojih ne biše brojeni meðu njih. ⁴⁸ Jer Gospod reèe Mojsiju govoreæi: ⁴⁹ Plemena Levijeva nemoj brojati, niti broja njihova sastaviti sa sinovima Izrailjevijem. ⁵⁰ Nego postavi Levite nad šatorom od svjedoèanstva i nad svijem posuðem u njemu i nad svijem što pripada njemu; oni neka nose šator i sve posuðe njegovo, neka služe u njemu, i staju oko šatora. ⁵¹ I kad se šator krene, neka ga slože Leviti; i kad šator stane, onda neka ga razapnu Leviti. A ko bi drugi pristupio, da se pogubi. ⁵² I sinovi Izrailjevi neka staju svaki u svom okolu i svaki kod svoje zastave po èetama svojim. ⁵³ A Leviti neka staju oko šatora od svjedoèanstva, da ne dođe gnjev na zbor sinova Izrailjevijeh; i neka Leviti rade što treba oko šatora od svjedoèanstva. ⁵⁴ I uèiniše

sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovjedi, sve tako uèiniše.

2

¹ Potom reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: ² Sinovi Izrailjevi neka staju u oko svaki kod svoje zastave sa znakom doma otaca svojih, prema šatoru od sastanka unaokolo. ³ S istoka neka staje u oko zastava vojske Judine po èetama svojim s vojvodom sinova Judinijeh Nasonom sinom Aminadavovim; ⁴ A u vojsci njegovoj sedamdeset i èetiri tisuæe i šest stotina izbrojenijeh. ⁵ A do njega neka staje u oko pleme Isaharovo s vojvodom sinova Isaharovijeh Natanailom sinom Sogarovijem; ⁶ A u vojsci njegovoj pedeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine izbrojenijeh. ⁷ Pa onda pleme Zavulonovo s vojvodom sinova Zavulonovijeh Elijavom sinom Helonovijem; ⁸ A u vojsci njegovoj pedeset i sedam tisuæa i èetiri stotine izbrojenijeh. ⁹ Svega izbrojenijeh u vojsci Judinoj sto i osamdeset i šest tisuæa i èetiri stotine po èetama njihovijem. Oni neka idu naprijed. ¹⁰ A zastava vojske Ruvimove po èetama svojim neka bude s juga, s vojvodom sinova Ruvimovijeh Elisurom sinom Sedijurovijem; ¹¹ A u vojsci njegovoj èetrdeset i šest tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. ¹² A do njega neka staje u oko pleme Simeunovo s vojvodom sinova Simeunovijeh Salamilom sinom Surisadajevim; ¹³ A u vojsci njegovoj pedeset i devet tisuæa i tri stotine izbrojenijeh. ¹⁴ Pa onda pleme Gadovo s vojvodom sinova Gadovijeh Elisafom sinom Raguilovim; ¹⁵ A u vojsci njegovoj èetrdeset i

pet tisuæa i šest stotina i pedeset izbrojenijeh. ¹⁶ A svega izbrojenijeh u vojsci Ruvimovoj sto i pedeset i jedna tisuæa i èetiri stotine i pedeset po èetama njihovijem. I oni neka idu drugi. ¹⁷ Potom neka ide šator od sastanka s vojskom sinova Levijevih usred ostale vojske; kako u oko staju tako neka i idu, svaki svojim redom pod svojom zastavom. ¹⁸ Zastava vojske Jefremove po èetama svojim neka bude sa zapada, s vojvodom sinova Jefremovijeh Elisanom sinom Emijudovim; ¹⁹ A u vojsci njegovoj èetrdeset tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. ²⁰ A do njega pleme Manasijino s vojvodom sinova Manasijinih Gamalilom, sinom Fadasurovim; ²¹ A u njegovoj vojsci trideset i dvije tisuæe i dvjesta izbrojenijeh. ²² Pa onda pleme Venijaminovo s vojvodom sinova Venijaminovijeh Avidanom sinom Gadeonijevim; ²³ A u vojsci njegovoj trideset i pet tisuæa i èetiri stotine izbrojenih. ²⁴ A svega izbrojenijeh u vojsci Jefremovoj sto i osam tisuæa i sto po èetama njihovijem. I oni neka idu treæi. ²⁵ Zastava vojske Danove po èetama svojim neka bude sa sjevera s vojvodom sinova Danovijeh Ahijezerom sinom Amisadajevim; ²⁶ A u vojsci njegovoj šezdeset i dvije tisuæe i sedam stotina izbrojenih. ²⁷ A do njega neka staje u oko pleme Asirovo s vojvodom sinova Asirovijeh Fagailom sinom Ehranovijem; ²⁸ A u vojsci njegovoj èetrdeset i jedna tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. ²⁹ Za njima pleme Neftalimovo s vojvodom sinova Neftalimovijeh Ahirejem sinom Enanovijem; ³⁰ A u njegovoj

vojsci pedeset i tri tisuæe i èetiri stotine izbrojenijeh. ³¹ A svega izbrojenijeh u vojsci Danovoj sto i pedeset i sedam tisuæa i šest stotina. I oni neka idu najposlije uza zastave svoje. ³² To su sinovi Izrailjevi koji biše izbrojeni po domovima otaca svojih. Svega izbrojenijeh u cijeloj vojsci po èetama njihovijem šest stotina i tri tisuæe i pet stotina i pedeset. ³³ Ali Leviti ne biše brojeni meðu sinove Izrailjeve, kao što Gospod bješe zapovjedio Mojsiju. ³⁴ I uèiniše sinovi Izrailjevi sve; kako zapovjedi Gospod Mojsiju, tako stajahu u oko, i tako iðahu svaki po porodici svojoj i po domu otaca svojih.

3

¹ A ovo je pleme Aronovo i Mojsijevo, kad Gospod govori s Mojsijem na gori Sinajskoj. ² I ovo su imena sinova Aronovijeh: prvenac Nadav, pa Avijud i Eleazar i Itamar. ³ To su imena sinova Aronovijeh, sveštenika, koji biše pomazani i posveæeni da vrše službu sveštenieku. ⁴ Ali pogibe Nadav i Avijud pred Gospodom, kad prinesoše oganj tuð pred Gospodom u pustinji Sinajskoj; i ne imaše djece; zato Eleazar i Itamar otpravljahu službu sveštenieku za života Arona oca svojega. ⁵ A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: ⁶ Kaži neka pristupi pleme Levijevo, i postavi ga pred Aronom sveštenikom da mu služe, ⁷ I da rade za nj i za sav zbor pred šatorom od sastanka služeæi šatoru, ⁸ I da èuvaju sve posuðe u šatoru od sastanka, i da straže za sinove Izrailjeve služeæi šatoru. ⁹ Pa æeš dati Levite Aronu i sinovima njegovijem; oni su darovani

njemu između sinova Izrailjevijeh. ¹⁰ A Arona i sinove njegove postavi da vrše svešteničku službu svoju; ako li bi ko drugi pristupio, da se pogubi. ¹¹ Još reče Gospod Mojsiju govoreći: ¹² Evo uzeh Levite između sinova Izrailjevijeh za sve prvence što otvoraju matericu među sinovima Izrailjevijem; zato će moji biti Leviti. ¹³ Jer je moj svaki prvenac; od onoga dana kada pobih sve prvence u zemlji Misirskoj, posvetih sebi svakoga prvenca u Izrailju od čovjeka do živineta; moji će biti; ja sam Gospod. ¹⁴ Još reče Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj govoreći: ¹⁵ Izbroj sinove Levijeve po domovima otaca njihovijeh, po porodicama njihovijem, sve muškinje od mjeseca dana i više izbroj. ¹⁶ I Mojsije ih izbroji po zapovijesti Gospodnjoj, kako mu bi zapovjedbano. ¹⁷ I bjehu sinovi Levijevi po imenu ovi: Girson i Kat i Merarije. ¹⁸ A ovo su imena sinova Girsonovijeh po porodicama njihovijem: Lovenije i Semej. ¹⁹ A sinovi Katovi po porodicama svojim: Amram i Isar, Hevron i Ozilo. ²⁰ A sinovi Merarijevi po porodicama svojim: Malije i Musije. To su porodice Levitske po domovima otaca svojih. ²¹ Od Girsona porodica Lovenijeva i porodica Semejeva. To su porodice Girsonove. ²² A izbrojenih među njima, kad se izbroji sve muškinje od mjeseca dana i više, bješe ih izbrojenijeh svega sedam tisuća i pet stotina. ²³ Porodice Girsonove stajahu u oko iza šatora sa zapada. ²⁴ A starješina od doma otačkoga u porodicama Girsonovim bješe Elisaf sin Dailov. ²⁵ A sinovi Girsonovi čuvahu

u šatoru od sastanka šator i naslon, pokrivaè njegov i zavjes na vratima šatora od sastanka, ²⁶ I zavjese od trijema i zavjes na vratima od trijema što je oko šatora i oko oltara, i uža njegova za svaku potrebu njegovu. ²⁷ A od Kata bješe porodica Amramova i porodica Isarova i porodica Hevronova i porodica Ozilova. To su porodice Katove. ²⁸ Svega muškinja od mjeseca dana i više bješe na broj osam tisuæa i šest stotina, koji služahu oko svetinje. ²⁹ Porodice sinova Katovijeh stajahu u oko pored šatora s juga. ³⁰ A starješina od doma otaèkoga u porodicama Katovijem bješe Elisafan sin Ozilov. ³¹ A oni èuvahu kovèeg i sto i svijetnjak i oltar i posuðe u svetinji kojim služe, i zavjes, i sve što pripada k njemu. ³² A starješina nad starješinama Levitskim bješe Eleazar sin Arona sveštenika, postavljen nad onima koji èuvaju svetinju. ³³ A od Merarija bješe porodica Malijeva i porodica Musijeva. To su porodice Merarijeve. ³⁴ I bješe ih izbrojenijeh, kad se izbroji sve muškinje od mjeseca dana i više, šest tisuæa i dvjesta. ³⁵ A starješina od doma otaèkoga u porodicama Merarijevim bješe Surilo sin Avihejev; oni stajahu u oko pored šatora sa sjevera. ³⁶ I sinovi Merarijevi èuvahu daske od šatora i prijevornice njegove i stupce njegove i stopice njegove i sve sprave njegove i sve što k njemu pripada, ³⁷ I stupce od trijema unaokolo i stopice njihove i kolje i uža njihova. ³⁸ A pred šatorom od sastanka s istoka stajahu u oko Mojsije i Aron i sinovi njegovi èuvajuæi

svetinju za sinove Izrailjeve; a da ko drugi pristupi, poginuo bi. ³⁹ A svega Levita kad ih izbroji Mojsije i Aron po zapovijesti Gospodnjoj po porodicama njihovijem, svega muškinja od mjesec dana i više, bješe dvadeset i dvije tisuæe. ⁴⁰ I Gospod reèe Mojsiju: izbroj sve prvence muške meðu sinovima Izrailjevim od mjeseca dana i više, i saberi broj imena njihovijeh. ⁴¹ I uzmi Levite za mene ja sam Gospod) mjesto svijeh prvenaca meðu sinovima Izrailjevim, i stoku Levitsku mjesto svijeh prvenaca od stoke sinova Izrailjevih. ⁴² I izbroji Mojsije kako mu zapovjedi Gospod, sve prvence meðu sinovima Izrailjevijem; ⁴³ I svega prvenaca muških, kad se izbrojiše po imenima od jednoga mjeseca i više, bješe izbrojenijeh dvadeset i dvije tisuæe i dvjesta i sedamdeset i tri. ⁴⁴ I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: ⁴⁵ Uzmi Levite mjesto svijeh prvenaca meðu sinovima Izrailjevim i stoku Levitsku mjesto stoke njihove, da budu moji Leviti; ja sam Gospod. ⁴⁶ A da se otkupe oni dvjesta i sedamdeset i tri, što ima prvenaca meðu sinovima Izrailjevijem više nego Levita, ⁴⁷ Uzmi po pet sikala od glave; uzmi po svetom siklu a u taj sikal ide dvadeset gera). ⁴⁸ I podaj te novce Aronu i sinovima njegovijem, otkup za one koji prelaze broj njihov. ⁴⁹ I uze Mojsije otkup od onijeh koji ostaše preko onijeh koji biše promijenjeni za Levite. ⁵⁰ I uze novce od prvenaca sinova Izrailjevijeh, tisuæu i trista i šezdeset i pet sikala, po svetom siklu. ⁵¹ I dade Mojsije taj otkup Aronu i sinovima njegovijem po

zapovijesti Gospodnjoj, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju.

4

¹ Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:
² Izbroj sinove Katove između sinova Levijevih po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh. ³ Od trideset godina i više do pedeset godina sve koji su za posao da mogu raditi poslove u šatoru od sastanka. ⁴ A ovo će biti posao sinovima Katovijem u šatoru od sastanka u svetinji nad svetinjama: ⁵ Kad polazi vojska, doći će Aron sa sinovima svojim, i skinuće zavjes s vrata, i pokriće njim kovčeg od svjedočanstva. ⁶ Pa će po njemu prostrijeti pokrivač od koža jazavćjih, i ozgo će prostrijeti prostirač od same porfire, i provući će mu poluge. ⁷ I po stolu za hljebove postavljene neka prostru prostirač od porfire, i neka metnu na nj zdjele i čaše i vijedra i kutliće, i hljeb svagda neka je na njemu. ⁸ Pa vrh toga neka prostru prostirač od crvca, i neka pokriju pokrivačem od koža jazavćjih, i neka mu provuku poluge. ⁹ I neka uzmu prostirač od porfire i pokriju svijetnjak i žiške njegove i usekaće njegove i lopatice njegove i sve sudove za ulje, kojima služe oko njega. ¹⁰ I neka ga sa svijem spravama njegovijem zaviju u pokrivač od koža jazavćjih, i metnu ga na poluge. ¹¹ I po zlatnom oltaru neka prostru prostirač od porfire i pokriju ga pokrivačem od koža jazavćjih, i provuku mu poluge. ¹² I neka uzmu sve sprave za službu, kojima služe u svetinji, i neka ih metnu u prostirač

od porfire i zaviju u pokrivaè od koža jazavèjih, i metnu na poluge. ¹³ I neka ometu pepeo s oltara i po oltaru prostru prostiraè od skerleta, ¹⁴ I neka metnu na nj sve sprave njegove, kojima služe na njemu, mašice, viljuške, lopatice i kotliæe i sve sprave za oltar, i neka ga pokriju pokrivaèem od koža jazavèjih, pa mu provuku poluge. ¹⁵ I kad to svrši Aron i sinovi njegovi i zaviju svetinju i sve sprave za svetinju, da pođe vojska, onda neka dođu sinovi Katovi da nose, ali neka se ne dotaknu nijedne stvari svete, da ne poginu. To je posao sinova Katovijeh u šatoru od sastanka. ¹⁶ A Eleazar sin Arona sveštenika neka se stara za ulje za vidjelo, i za kad mirisni, i za žrtvu svagdašnju, i za ulje pomazanja, neka pazi na sav šator i na sve što je u njemu, na svetinju i na posuđe njezino. ¹⁷ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: ¹⁸ Nemojte da se istrijebi koljeno porodica Katovijeh između Levita; ¹⁹ Nego im uèinite ovo da bi ostali živi i ne bi pomrli kad pristupaju k svetinji nad svetinjama: Aron i sinovi njegovi neka dođu i odrede svakomu šta æe koji raditi i šta æe nositi. ²⁰ A oni neka ne dolaze da gledaju kad se zavijaju svete stvari, da ne pomru. ²¹ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ²² Izbroj i sinove Girsonove po domovima otaca njihovijeh i po porodicama njihovijem. ²³ Od trideset godina i više do pedeset godina izbroj ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. ²⁴ Ovo je posao porodicama Girsonovijem što æe raditi i nositi: ²⁵ Neka nose zavjese od naslona i

šator od sastanka, pokrivaè njegov i pokrivaè od koža jazavèjih što je ozgo na njemu, i zavjes na ulasku u šator od sastanka, ²⁶ I zavjese od trijema i zavjes na vratima od trijema što je oko šatora i oko oltara, i uža njihova i sve posuđe za službu njihovu i što god treba oko toga raditi neka rade. ²⁷ Po naredbi Aronovoj i sinova njegovijeh neka biva sva služba sinova Girsonovijeh za sve što æe nositi i što æe raditi, i ostavite im neka èuvaju sve što su dužni nositi. ²⁸ To je služba porodica sinova Girsonovijeh u šatoru od sastanka; a Itamar sin Arona sveštenika neka upravlja njima. ²⁹ Izbroj i sinove Merarijeve po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, ³⁰ Od trideset godina i više do pedeset godina izbroj ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. ³¹ A ovo im je dužnost nositi osim sve službe njihove u šatoru od sastanka: daske od šatora i prijevornice njegove i stupce njegove i stopice njegove, ³² I stupce od trijema unaokolo, i stopice njihove i kolje njihovo, i uža njihova, i sve sprave njihove, i što god treba za te stvari; a poimence izbrojte sve sprave što æe oni nositi. ³³ To je služba porodica sinova Merarijevih što su dužni raditi u šatoru od sastanka pod rukom Itamara sina Arona sveštenika. ³⁴ I izbroji Mojsije i Aron s knezovima narodnim sinove Katove po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, ³⁵ Od trideset godina i više do pedeset godina sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. ³⁶ I bješe ih izbrojenijeh

po porodicama njihovijem dvije tisuæe i sedam stotina i pedeset. ³⁷ To su izbrojeni iz porodica Katovijeh što bjehu za službu u šatoru od sastanka, koje izbroji Mojsije i Aron, kao što zapovjedi Gospod preko Mojsija. ³⁸ A sinova Girsonovijeh po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh bješe izbrojenijeh, ³⁹ Od trideset godina i više do pedeset godina, svijeh što bijahu za službu da služe u šatoru od sastanka, ⁴⁰ Bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh dvije tisuæe i šest stotina i trideset. ⁴¹ To su izbrojeni iz porodica sinova Girsonovijeh, što bjehu za službu u šatoru od sastanka, koje izbroji Mojsije i Aron po zapovijesti Gospodnjoj. ⁴² A iz porodica sinova Merarijevih po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh bješe izbrojenijeh, ⁴³ Od trideset godina i više do pedeset godina, svijeh što bijahu za službu da služe u šatoru od sastanka, ⁴⁴ Bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem tri tisuæe i dvjesta. ⁴⁵ To su izbrojeni iz porodica sinova Merarijevih, koje izbroji Mojsije i Aron kao što zapovjedi Gospod preko Mojsija. ⁴⁶ A svega bješe izbrojenijeh Levita, koje izbroji Mojsije i Aron s knezovima Izrailjevim po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, ⁴⁷ Od trideset godina i više do pedeset godina, što bjehu za službu da služe i da nose u šatoru od sastanka, ⁴⁸ Svega ih bješe izbrojenijeh osam tisuæa i pet stotina i osamdeset. ⁴⁹ Kako Gospod zapovjedi preko Mojsija, biše izbrojeni, svaki za ono što treba da

radi i da nosi; i izbrojeni biše oni koje je Gospod zapovjedio Mojsiju da se izbroje.

5

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ² Zapovjedi sinovima Izrailjevijem neka istjeraju iz okola sve gubave i sve kojima teèe sjeme i sve koji su se oskvrnili o mrtvaca, ³ Bio èovjek ili žena, istjerajte, iza okola istjerajte ih, da ne skvrne okola onima meðu kojima nastavam. ⁴ I uèiniše tako sinovi Izrailjevi, i istjeraše ih iz okola; kako Gospod kaza Mojsiju, tako uèiniše sinovi Izrailjevi. ⁵ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ⁶ Reci sinovima Izrailjevijem: èovjek ili žena kad uèini kakav grijeh ljudski, te zgriješi Gospodu, i bude ona duša kriva, ⁷ Tada neka priznadu grijeh koji su uèinili, i ko je kriv neka vrati cijelo èim je kriv i neka dometne ozgo peti dio i da onomu kome je skrivio. ⁸ I ako onaj nema nikoga komu bi pripala naknada za štetu, neka se da Gospodu i neka bude svešteniku osim ovna za oèišæenje kojim æe ga oèistiti. ⁹ Tako i svaki prinos između svijeh stvari koje posveæuju sinovi Izrailjevi i donose svešteniku, njegov neka bude; ¹⁰ I što god ko posveti, neka je njegovo, i što god ko da svešteniku, neka je njegovo. ¹¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ¹² Kaži sinovima Izrailjevim i reci im: èija bi žena zastranila te bi mu zgriješila, ¹³ I drugi bi je obležao, a muž njezin ne bi znao, nego bi ona zatajila da se oskvrnila, i ne bi bilo svjedoka na nju, niti bi se zatekla, ¹⁴ A njemu bi došla sumnja ljubavna, te bi iz ljubavi sumnjao na svoju ženu, a ona bi

bila oskvrnjena; ili bi mu došla sumnja ljubavna te bi iz ljubavi sumnjao na svoju ženu, a ona ne bi bila oskvrnjena; ¹⁵ Onda neka muž dovede ženu svoju k svešteniku, i neka donese za nju prinos njezin, deseti dio efe brašna jeèmenoga, ali neka ga ne polije uljem i neka ne metne na nj kada, jer je prinos za sumnju ljubavnu, dar za spomen da se spomene grijeh; ¹⁶ I neka je sveštenik privede i postavi pred Gospodom. ¹⁷ I neka uzme sveštenik svete vode u sud zemljani; i praha s poda u šatoru neka uzme i uspe u vodu. ¹⁸ I postavivši sveštenik ženu pred Gospodom neka joj otkrije glavu i metne joj na ruke dar za spomen koji je dar za sumnju ljubavnu; a sveštenik neka drži u ruci svojoj gorku vodu, koja nosi prokletstvo. ¹⁹ I neka sveštenik zakune ženu, i reèe joj: ako nije niko spavao s tobom, i ako nijesi zastranila od muža svojega na neèistotu, neka ti ne bude ništa od ove vode gorke, koja nosi prokletstvo. ²⁰ Ako li si zastranila od muža svojega i oskvrnila se, i kogod drugi osim muža tvojega spavao s tobom, ²¹ Tada sveštenik zaklinjuæi ženu neka je prokune i reèe ženi: da te Gospod postavi za uklin i za kletvu u narodu tvom uèinivši da ti bedro spadne a trbuh oteèe. ²² I neka ti ova voda prokleta uðe u crijeva da ti oteèe trbuh i da ti bedro spadne. A žena neka reèe: amin, amin. ²³ Tada neka napiše sveštenik te kletve u knjigu, i neka ih spere vodom gorkom. ²⁴ I neka da ženi da se napije gorke vode proklete da uðe u nju voda prokleta i bude gorka. ²⁵ I neka uzme sveštenik

iz ruku ženi dar za sumnju ljubavnu, i obrne dar pred Gospodom i prinese ga na oltaru. ²⁶ I neka uzme sveštenik u šaku od dara njezina spomen, i zapali na oltaru, pa onda neka da ženi vodu da popije. ²⁷ A kad joj da vodu da pije, ako se bude oskvrnila i uèinila nevjeru mužu svojemu, onda æe uæi voda prokleta u nju i postaae gorka, i trbuh æe joj oteæi i spasti bedro, i ona æe žena postati uklin u narodu svojem. ²⁸ Ako li se ne bude oskvrnila žena, nego bude èista, neæe joj biti ništa i imaæe djece. ²⁹ Ovo je zakon za sumnju ljubavnu, kad žena zastrani od muža svojega i oskvrni se; ³⁰ Ili kad kome dođe sumnja ljubavna te posumnja iz ljubavi na ženu svoju i postavi je pred Gospodom i svrši joj sveštenik sve po ovom zakonu. ³¹ I muž da je prost od grijeha, ali žena da nosi svoje bezakonje.

6

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ² Reci sinovima Izrailjevijem, i kaži im: kad èovjek ili žena uèini zavjet nazirejski, da bude nazirej Gospodu, ³ Neka se uzdržava od vina i silovita piæa, i neka ne pije octa vinskoga ni octa od silovita piæa niti kakvoga piæa od groždãa i neka ne jede groždãa ni novoga ni suhoga. ⁴ Dokle god traje njegovo nazirejstvo neka ne jede ništa od vinove loze, ni zrna ni ljuske. ⁵ Dokle traje njegovo nazirejstvo, neka mu britva ne prijeđe preko glave; dokle se ne navršèe dani za koje se uèinio nazirej Gospodu, neka bude svet i neka ostavlja kosu na glavi svojoj. ⁶ Dokle traju dani za koje se uèinio nazirej Gospodu, neka

ne pristupa k mrtvacu. ⁷ Ni za ocem svojim ni za materom svojom ni za bratom svojim ni za sestrom svojom, neka se za njima ne skvrni kad umru; jer je nazirejstvo Boga njegova na glavi njegovoj. ⁸ Dokle god traje nazirejstvo njegovo, svet je Gospodu. ⁹ Ako li bi ko umro do njega na preèac, te bi oskvrnio nazirejstvo glave njegove, neka obrije glavu svoju u dan èišæenja svojega, sedmi dan neka je obrije. ¹⁰ A osmi dan neka donese dvije grlice ili dva golubiæa svešteniku na vrata šatora od sastanka. ¹¹ I sveštenik neka zgotovi od jednoga žrtvu za grijeh a od drugoga žrtvu paljenicu, i neka ga oèisti od onoga što je zgriješio kod mrtvaca; tako æe posvetiti glavu njegovu u taj dan. ¹² I neka odijeli Gospodu dane nazirejstva svojega, i donese jagnje od godine za krivicu; a preðasnji dani propadaju, jer mu se oskvrnilo nazirejstvo. ¹³ A ovo je zakon za nazireje: kad se navršèe dani nazirejstvu njegovu, neka doèe na vrata šatora od sastanka. ¹⁴ I neka donese za žrtvu Gospodu jagnje muško od godine zdravo za žrtvu paljenicu, i jagnje žensko od godine zdravo za grijeh, i ovna zdrava za žrtvu zahvalnu, ¹⁵ I kotaricu hljebova prijesnijeh, kolaèa od bijeloga brašna zamiješenijeh s uljem, i pogaèa prijesnijeh namazanijeh uljem, s darom njihovijem i s naljevom njihovijem. ¹⁶ A to æe sveštenik prinijeti pred Gospodom i uèiniti žrtvu za grijeh njegov i žrtvu njegovu paljenicu. ¹⁷ A ovna æe prinijeti na žrtvu zahvalnu Gospodu s kotaricom prijesnijeh hljebova; prinijeæe sveštenik i dar njegov i naljev njegov. ¹⁸ Tada nazirej neka obrije glavu svojega

nazirejstva na vratima šatora od sastanka; i uzev kosu nazirejstva svojega neka je metne u oganj koji je pod žrtvom zahvalnom. ¹⁹ I sveštenik neka uzme pleæe kuhano od ovna i jedan kolaè prijesan iz kotarice i jednu pogaèu prijesnu, i neka metne na ruke nazireju, pošto obrije nazirejstvo svoje. ²⁰ I sveštenik neka obræe te stvari na žrtvu obrtanu pred Gospodom; to je svetinja, koja pripada svešteniku osim grudi obrtanih i pleæa podignutoga; a poslije toga nazirej može piti vina. ²¹ To je zakon za nazireja koji se zavjetuje, i to je prinos njegov Gospodu za nazirejstvo njegovo, osim onoga što bi više mogao uèiniti; kakav mu bude zavjet kojim se zavjetuje, tako neka uèini osim zakona svojega nazirejstva. ²² Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ²³ Reci Aronu i sinovima njegovijem i kaži: ovako blagosiljajte sinove Izrailjeve govoreæi im: ²⁴ Da te blagoslovi Gospod i da te èuva! ²⁵ Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv! ²⁶ Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir! ²⁷ I neka prizivlju ime moje na sinove Izrailjeve, i ja æu ih blagosloviti.

7

¹ I onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i osveti sa svijem posuðem njegovijem i oltar sa svijem posuðem njegovijem, kad pomaza i osveti, ² Donesoše knezovi Izrailjevi, starješine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i poglavari od onijeh koji biše izbrojeni, ³ Donesoše prilog svoj pred Gospoda, šestora kola pokrivena i dvanaest

volova, jedna kola dva kneza i po jednoga vola svaki, i donesoše pred šator. ⁴ A Gospod reče Mojsiju govoreći: ⁵ Uzmi to od njih da bude za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakomu prema službi njegovoj. ⁶ I uze Mojsije kola i volove, i dade ih Levitima. ⁷ Dvoja kola i četiri vola dade sinovima Girsonovijem prema službi njihovoj. ⁸ A ostala četvora kola i osam volova dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom Itamara sina Arona sveštenika. ⁹ A sinovima Katovijem ne dade ništa, jer im posao bijaše služiti svetinji, i nošahu na ramenima. ¹⁰ I donesoše knezovi da se posveti oltar kad bi pomazan, donesoše knezovi priloge svoje pred oltar. ¹¹ A Gospod reče Mojsiju: jedan knez u jedan dan a drugi knez u drugi dan neka donose svoje priloge da se posveti oltar. ¹² I prvi dan donese prilog svoj Nason sin Aminadavov od plemena Judina; ¹³ A prilog njegov bješe jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom; a oboje puno brašna bijeloga pomiješana s uljem za dar; ¹⁴ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada; ¹⁵ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ¹⁶ Jedan jarac za grijeh; ¹⁷ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Nasona sina Aminadavova. ¹⁸ Drugi dan donese Natanailo sin Sogarov, knez plemena Isaharova, ¹⁹ Donese prilog svoj: jednu zdjelu srebrnu od sto i trideset sikala, jednu čašu

srebrnu od sedamdeset sikala po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ²⁰ Jednu kadionicu zlatnu od deset sikala punu kada; ²¹ Jedno tele, jednoga ovna, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ²² Jednoga jarca za grijeh; ²³ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Natanaila sina Sogarova. ²⁴ Treæi dan donese knez sinova Zavulonovijeh, Elijav sin Helonov; ²⁵ Njegov prilog bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, a oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ²⁶ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ²⁷ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ²⁸ Jedan jarac za grijeh; ²⁹ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elijava sina Helonova. ³⁰ Èetvrti dan donese knez sinova Ruvimovijeh Elisur sin Sedijurov; ³¹ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ³² Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ³³ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ³⁴ Jedan jarac za grijeh; ³⁵ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisura sina Sedijurova. ³⁶ Peti dan donese knez sinova Simeunovijeh Salamilo sin Surisadajev; ³⁷ Prilog njegov bješe: jedna

zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ³⁸ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ³⁹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁴⁰ Jedan jarac za grijeh; ⁴¹ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Salamila sina Surisadajeva. ⁴² Šesti dan donese knez sinova Gadovijeh Elisaf sin Raguilov; ⁴³ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁴⁴ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁴⁵ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁴⁶ Jedan jarac za grijeh; ⁴⁷ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisafa sina Raguilova. ⁴⁸ Sedmi dan donese knez sinova Jefremovijeh Elisama sin Emijudov; ⁴⁹ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁵⁰ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁵¹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁵² Jedan jarac za grijeh; ⁵³ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisame sina Emijudova. ⁵⁴ Osmi dan donese knez sinova Manasijinih Gamalilo

sin Fadasurov; ⁵⁵ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁵⁶ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁵⁷ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁵⁸ Jedan jarac za grijeh; ⁵⁹ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Gamalila sina Fadasurova. ⁶⁰ Deveti dan donese knez sinova Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev; ⁶¹ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁶² Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁶³ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁶⁴ Jedan jarac za grijeh; ⁶⁵ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Avidana sina Gadeonijeva. ⁶⁶ Deseti dan donese knez sinova Danovijeh Ahijezer sin Amisadajev; ⁶⁷ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁶⁸ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁶⁹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁷⁰ Jedan jarac za grijeh; ⁷¹ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Ahijezera sina Amisadajeva.

⁷² Jedanaesti dan donese knez sinova Asirovijeh Fagailo sin Ebranov; ⁷³ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁷⁴ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁷⁵ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁷⁶ Jedan jarac za grijeh; ⁷⁷ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Fagaila sina Ebranova. ⁷⁸ Dvanaesti dan donese knez sinova Neftalimovijeh Ahirej sin Enanov; ⁷⁹ Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; ⁸⁰ Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; ⁸¹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; ⁸² Jedan jarac za grijeh; ⁸³ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Ahireja sina Enanova. ⁸⁴ To je prilog od knezova Izrailjevijeh da se posveti oltar pošto bi pomazan: dvanaest zdjela srebrnijeh, dvanaest èaša srebrnijeh, dvanaest kadionica zlatnijeh; ⁸⁵ Svaka zdjela srebrna od sto i trideset sikala, i svaka èaša od sedamdeset sikala; svega srebra u tijem sudovima dvije tisuæe i èetiri stotine sikala, po siklu svetom; ⁸⁶ Dvanaest kadionica zlatnijeh punijeh kada, svaka kadionica od deset sikala, po siklu svetom; svega zlata u kadionicama sto i dvadeset sikala;

⁸⁷ Svega stoke za žrtvu paljenicu dvanaest telaca, dvanaest ovnova, dvanaest jaganjaca od godine s darom svojim, i jaraca dvanaest za grijeh; ⁸⁸ A svega stoke za žrtvu zahvalnu dvadeset i četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset jaraca, šezdeset jaganjaca od godine. To bi priloga da se posveti oltar, pošto bi pomazan. ⁸⁹ I kad Mojsije ulazaše u šator od sastanka da govori pred Bogom, tada čušaše glas gdje mu govori sa zaklopca što bješe na krovu od svjedočanstva između dva heruvima; i govoraše mu.

8

¹ I reče Gospod Mojsiju govoreći: ² Kaži Aronu i reci mu: kad zapališ žiške, sedam žižaka neka svijetli sprijed na svijetnjaku. ³ I učini Aron tako, i zapali žiške da svijetle sprijed na svijetnjaku, kao što Gospod zapovjedi Mojsiju. ⁴ A svijetnjak bješe skovan od zlata, i stupac mu i cvijeće skovano; po prilici koju pokaza Gospod Mojsiju tako bješe načinio svijetnjak. ⁵ Još reče Gospod Mojsiju govoreći: ⁶ Uzmi Levite između sinova Izrailjevijeh, i očisti ih. ⁷ A učini im ovo da ih očistiš: pokropi ih vodom očišćenja, a oni neka obriju sve tijelo svoje i operu haljine svoje, i očistie se. ⁸ Potom neka uzmu tele s darom uz njega, bijelim brašnom pomiješanim s uljem; i drugo tele uzmi za grijeh. ⁹ Pa dovedi Levite pred šator od sastanka, i sazovi sav zbor sinova Izrailjevijeh. ¹⁰ I dovedi Levite pred Gospoda, i neka metnu sinovi Izrailjevi ruke svoje na Levite. ¹¹ I Aron neka prinese Levite Gospodu za prinos od sinova Izrailjevijeh da vrše

službu Gospodu. ¹² A Leviti neka metnu ruke svoje na glave teocima, pa prinesi jedno tele za grijeh a drugo na žrtvu paljenicu Gospodu da se oèiste Leviti. ¹³ I postavi Levite pred Aronom i sinovima njegovijem, i prinesi ih za prinos Gospodu. ¹⁴ I odvoj Levite između sinova Izrailjevijeh da budu moji Leviti. ¹⁵ A poslije neka dođu Leviti da služe u šatoru od sastanka, kad ih oèistiš i prineseš za prinos. ¹⁶ Jer su meni dani između sinova Izrailjevijeh; za sve što otvora matericu, za sve prvence između sinova Izrailjevijeh uzeh njih. ¹⁷ Jer je moj svaki prvenac među sinovima Izrailjevijem i od ljudi i od stoke; onaj dan kad pobih sve prvence u zemlji Misirskoj, posvetio sam ih sebi. ¹⁸ A Levite uzeh za sve prvence sinova Izrailjevijeh. ¹⁹ I dadoh Levite na dar Aronu i sinovima njegovijem između sinova Izrailjevijeh, da služe mjesto sinova Izrailjevijeh u šatoru od sastanka, i da budu otkup za sinove Izrailjeve, da ne bi dolazio pomor na sinove Izrailjeve, kad bi pristupali k svetinji sinovi Izrailjevi. ²⁰ I uèini Mojsije i Aron i sav zbor sinova Izrailjevijeh Levitima sve što zapovjedi Gospod Mojsiju za Levite, tako im uèiniše sinovi Izrailjevi. ²¹ I oèistiše se Leviti, i oprae haljine svoje, i prinese ih Aron za prinos pred Gospodom, i oèisti ih Aron da bi bili èisti. ²² I onda tek pristupiše Leviti da vrše službu svoju u šatoru od sastanka pred Aronom i pred sinovima njegovijem; kao što zapovjedi Gospod Mojsiju za Levite, tako im uèiniše. ²³ I opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ²⁴ I ovo je za Levite:

od dvadeset i pet godina i više neka stupaju u službu da služe u šatoru od sastanka. ²⁵ A kad kome bude pedeset godina, neka izlazi iz te službe i više neka ne služi. ²⁶ Ali neka služi braæei svojoj u šatoru od sastanka radeæei što treba raditi, a sam neka ne vrši službe. Tako uèini Levitima za poslove njihove.

9

¹ Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj druge godine po izlasku njihovom iz zemlje Misirske prvoga mjeseca, govoreæei: ² Neka slave sinovi Izrailjevi pashu u određeno vrijeme. ³ Èetrnaestoga dana ovoga mjeseca uveèe slavite je u određeno vrijeme, po svijem zakonima i po svijem uredbama njezinijem slavite je. ⁴ I reèe Mojsije sinovima Izrailjevijem da slave pashu. ⁵ I slaviše pashu prvoga mjeseca èetrnaestoga dana uveèe u pustinji Sinajskoj; kako bješe Gospod zapovjedio Mojsiju, sve onako uèiniše sinovi Izrailjevi. ⁶ A bijahu neki koji se oskvrniše o mrtvaca te ne mogahu slaviti pashe onaj dan; i dođoše isti dan pred Mojsija i pred Arona; ⁷ I rekoše mu ljudi oni: mi smo neèisti od mrtvaca; zašto da nam nije slobodno prinijeti žrtvu Gospodu u vrijeme zajedno sa sinovima Izrailjevijem? ⁸ A Mojsije im reèe: stanite da èujem šta æe zapovjediti Gospod za vas. ⁹ A Gospod reèe Mojsiju govoreæei: ¹⁰ Kaži sinovima Izrailjevijem i reci: ko bi bio neèist od mrtvaca ili bi bio na daljnom putu između vas ili između vašega natražja, neka slavi pashu Gospodu, ¹¹ Drugoga mjeseca èetrnaestoga dana

uveèe neka je slave, s prijesnijem hljebom i s gorkim zeljem neka je jedu. ¹² Neka ne ostavljaju od nje ništa do jutra, i kosti da joj ne prelome, po svemu zakonu za pashu neka je slave. ¹³ A ko je èist i nije na putu, pa bi propustio slaviti pashu, da se istrijebi duša ona iz naroda svojega, jer ne prinese Gospodu žrtve na vrijeme, grijeh svoj neka nosi onaj èovjek. ¹⁴ I ako bi meðu vama živio stranac i slavio bi pashu Gospodu, po zakonu i uredbi za pashu neka je slavi; a zakon da vam je jednak i strancu i onomu ko se rodio u zemlji. ¹⁵ A u koji dan bi podignut šator, pokri oblak šator nad naslonom od svjedoèanstva; a uveèe bješe nad šatorom kao oganj do jutra. ¹⁶ Tako bijaše jednako: oblak ga zaklanjaše, ali noæu bijaše kao oganj. ¹⁷ I kad bi se oblak podigao iznad šatora, tada polažahu sinovi Izrailjevi, a gdje bi stao oblak, ondje se ustavljahu sinovi Izrailjevi. ¹⁸ Po zapovijesti Gospodnjoj polažahu sinovi Izrailjevi, i po zapovijesti Gospodnjoj ustavljahu se; dokle god stajaše oblak nad šatorom, oni stajahu u okolu, ¹⁹ I kad oblak dugo stajaše nad šatorom, tada svršivahu sinovi Izrailjevi što treba svršivati Gospodu i ne polažahu. ²⁰ I kad oblak bijaše nad šatorom malo dana, po zapovijesti Gospodnjoj stajahu u okolu i po zapovijesti Gospodnjoj polažahu. ²¹ Kad bi pak oblak stajao od veèera do jutra, a ujutru bi se podigao oblak, tada polažahu; bilo danju ili noæu, kad bi se oblak podigao, oni polažahu. ²² Ako li bi dva dana ili mjesec dana ili godinu

oblak stajao nad šatorom, stajahu u okolu sinovi Izrailjevi i ne polažahu, a kako bi se podigao, oni polažahu. ²³ Po zapovijesti Gospodnjoj stajahu u oko, i po zapovijesti Gospodnjoj polažahu; i svršivahu što treba svršivati Gospodu, kao što bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

10

¹ Još reče Gospod Mojsiju govoreæi: ² Naèini sebi dvije trube od srebra, kovane da budu; njima æeš sazivati zbor i zapovijedati da polazi vojska. ³ Kad obje zatrube, tada neka se skuplja k tebi sav zbor na vrata šatora od sastanka. ⁴ A kad jedna zatrubi, tada neka se skupljaju k tebi knezovi, glavari od tisuæa Izrailjevijeh. ⁵ A kad zatrubite potresajuæi, tada neka se kreæe oko koji leži prema istoku. ⁶ A kad zatrubite drugi put potresajuæi, onda neka se kreæe oko koji je prema jugu; potresajuæi neka se trubi kad treba da poðu. ⁷ A kad sazivate zbor, trubite, ali ne potresajuæi. ⁸ A neka trube u trube sinovi Aronovi sveštenici; to da vam je uredba vjeèna od koljena do koljena. ⁹ I kad poðete na vojsku u zemlji svojoj na neprijatelja koji udari na vas, trubite u trube potresajuæi; i Gospod Bog vaš opomenuæe vas se, i saèuvaæete se od neprijatelja svojih. ¹⁰ Tako i u dan veselja svojega i na praznike svoje i poèetke mjeseca svojih trubite u trube prinoseæi žrtve svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, i biæe vam spomen pred Bogom vašim. Ja sam Gospod Bog vaš. ¹¹ I u dvadeseti dan drugoga mjeseca druge godine podiže se oblak iznad šatora od svjedoèanstva. ¹² I

pođoše sinovi Izrailjevi svojim redom iz pustinje Sinajske, i ustavi se oblak u pustinji Faranskoj. ¹³ Tako pođoše prvi put, kao što Gospod zapovjedi preko Mojsija. ¹⁴ I pođe naprijed zastava vojske sinova Judinijeh u èetama svojim; i nad vojskom njihovom bješe Nason sin Aminadavov; ¹⁵ A nad vojskom plemena sinova Isaharovijeh Natanailo sin Sogarov; ¹⁶ A nad vojskom plemena sinova Zavulonovijeh Elijav sin Helonov. ¹⁷ I složiše šator, pa pođoše sinovi Girsonovi i sinovi Merarijevi noseæi šator. ¹⁸ Potom pođe zastava vojske sinova Ruvimovijeh u èetama svojim, a nad njihovom vojskom bješe Elisur sin Sedijurov, ¹⁹ A nad vojskom plemena sinova Simeunovijeh Salamilo sin Surisadajev, ²⁰ A nad vojskom plemena sinova Gadovijeh Elisaf sin Raguilov. ²¹ I pođoše sinovi Katovi noseæi svetinju, da bi oni podigli šator dokle ovi dođu. ²² Potom pođe zastava vojske sinova Jefremovijeh u èetama svojim, a nad vojskom njihovom bješe Elisama sin Emijudov, ²³ A nad vojskom plemena sinova Manasijinih Gamalilo sin Fadasurov, ²⁴ A nad vojskom plemena sinova Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev. ²⁵ Najposlije pođe zastava vojske sinova Danovijeh u èetama svojim, zadnja vojska, i nad vojskom njihovom bješe Ahijezer sin Amisadajev, ²⁶ A nad vojskom plemena sinova Asirovijeh Fagailo sin Ehranov, ²⁷ A nad vojskom plemena sinova Neftalimovijeh Ahirej sin Enanov. ²⁸ Tijem redom pođoše sinovi Izrailjevi u èetama svojim, i tako iđahu. ²⁹ A Mojsije reèe Jovavu sinu Raguilovu Madijaninu, tastu

svojemu: idemo na mjesto za koje reèe Gospod: vama æu ga dati. Hajde s nama, i dobro æemo ti uèiniti, jer je Gospod obeæao Izrailju mnogo dobra. ³⁰ A on mu reèe: neæu iæi, nego idem u svoju zemlju i u rod svoj. ³¹ A Mojsije reèe: nemoj nas ostaviti, jer znaš mjesta u pustinji gdje bismo mogli stajati, pa nam budi voð. ³² I ako poðeš s nama, kad doðe dobro koje æe nam uèiniti Gospod, uèiniæemo ti dobro. ³³ I tako poðoše od gore Gospodnje, i iðahu tri dana, i kovèeg zavjeta Gospodnjega iðaše pred njima tri dana tražeæi mjesto gdje bi poèinuli. ³⁴ I oblak Gospodnji bješe nad njima svaki dan kad polažahu s mjesta, gdje bijahu u okolu. ³⁵ I kad polažaše kovèeg, govoraše Mojsije: ustani Gospode, i neka se razaspu neprijatelji tvoji, i neka bježe ispred tebe koji mrze na te. ³⁶ A kad se ustavljaše, govoraše: uvrati se, Gospode, k mnoštvu tisuæa Izrailjevijeh.

11

¹ Poslije stade se tužiti narod da mu je teško; a to ne bi po volji Gospodu; i kad Gospod èu, razgnjevi se; i raspali se na njih oganj Gospodnji, i sažeže krajnje u okolu. ² Tada zavapi narod k Mojsiju, a Mojsije se pomoli Gospodu, i ugasi se oganj. ³ I prozva se ono mjesto Tavera, jer se raspali na njih oganj Gospodnji. ⁴ A svjetina što bijaše meðu njima, bješe vrlo lakoma, te i sinovi Izrailjevi stadoše plakati govoreæi: ko æe nas nahraniti mesa? ⁵ Opomenusmo se riba što jeðasmo u Misiru zabadava, i krastavaca i

dinja i luka crnoga i bijeloga. ⁶ A sada posahnu duša naša, nema ništa osim mane pred oèima našima. ⁷ A mana bješe kao sjeme korijandrovo, a boja mu bješe kao boja u bdela. ⁸ I izlažaše narod, te kupljahu, i meljahu na žrvnjima ili tucahu u stupama, i kuhahu u kotlu, ili miješahu pogaèe; a kus joj bijaše kao kus od novoga ulja. ⁹ I kad padaše rosa po okolu noæu, padaše s njom i mana. ¹⁰ I èu Mojsije gdje narod plaèe u porodicama svojim, svaki na vratima od šatora svojega; i Gospod se razgnjevi vrlo, i Mojsiju bi teško. ¹¹ Pa reèe Mojsije Gospodu: zašto uèini tako zlo sluzi svojem? i zašto ne naðoh milosti pred tobom, nego metnu na me teret svega naroda ovoga? ¹² Eda li ja zaèeh sav ovaj narod? eda li ga ja rodih, kad mi kažeš: iznesi ga u naruèju svojem, kao što nosi dojilja dijete, u onu zemlju za koju si se zakleo ocima njihovijem. ¹³ Otkuda meni mesa da dam svemu ovom narodu? jer plaèu preda mnogom govoreæi: daj nam mesa da jedemo. ¹⁴ Ne mogu ja sam nositi svega naroda ovoga, jer je teško za mene. ¹⁵ Ako æeš tako èiniti sa mnogom, ubij me bolje, ako sam našao milost pred tobom, da ne gledam zla svojega. ¹⁶ A Gospod reèe Mojsiju: saberi mi sedamdeset ljudi između starješina Izrailjevijeh, koje znaš da su starješine narodu i upravitelji njegovi, i dovedi ih k šatoru od sastanka, neka ondje stanu s tobom. ¹⁷ Tada æu siæi i govoriti ondje s tobom, i uzeæu od duha koji je na tebi i metnuæu na njih, da nose s tobom teret narodni i da ne nosiš ti sam. ¹⁸ A narodu reci: pripravite se

za sjutra da jedete mesa, jer plakaste da Gospod èu, i rekoste: ko æe nas nahraniti mesa? jer nam dobro bijaše u Misiru. Daæe vam dakle Gospod mesa i ješæete. ¹⁹ Neæete jesti jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana; ²⁰ Nego cio mjesec dana, dokle vam na nos ne udari i ne ogadi vam se, zato što odbaciste Gospoda koji je meðu vama i plakaste pred njim govoreæi: zašto izidosmo iz Misira? ²¹ A Mojsije reèe: šest stotina tisuæa pješaka ima naroda, u kojem sam, pa ti kažeš: daæu im mesa da jedu cio mjesec dana. ²² Eda li æe im se poklati ovce i goveda da im dostane? ili æe im se pokupiti sve ribe morske da im bude dosta? ²³ A Gospod reèe Mojsiju: zar ruka Gospodnja neæe biti dovoljna? Vidjeæeš hoæe li biti što ti rekoh ili neæe. ²⁴ I Mojsije izide i reèe narodu rijeèi Gospodnje; i sabra sedamdeset ljudi izmeðu starješina narodnijeh, i postavi ih oko šatora. ²⁵ I Gospod siđe u oblaku, i govori k njemu, i uzevši od duha koji bješe na njemu metnu na onijeh sedamdeset ljudi starješina; i kad duh dođe na njih, prorokovahu, ali više nikad. ²⁶ A dva èovjeka ostaše u okolu, jednom bješe ime Eldad, a drugom Modad, na koje dođe duh, jer i oni bijahu zapisani ali ne dođoše k šatoru, i stadoše prorokovati u okolu. ²⁷ I dotrèa momak, te javi Mojsiju govoreæi: Eldad i Modad prorokuju u okolu. ²⁸ A Isus sin Navin, sluga Mojsijev, jedan od momaka njegovijeh, reèe govoreæi: Mojsije gospodaru moj, zabrani im. ²⁹ A Mojsije mu odgovori: zar zavidiš mene radi? kamo da sav

narod Gospodnji postanu proroci i da Gospod pusti duh svoj na njih! ³⁰ Potom se vrati Mojsije u oko sa starješinama Izrailjevijem. ³¹ Tada se podiže vjetar od Gospoda, i potjera od mora prepelice, i razasu ih po okolu, na dan hoda odovuda i na dan hoda odonuda oko okola, na dva lakta od zemlje. ³² I ustavši narod vas onaj dan i svu noæ i vas drugi dan kupljaše prepelice: i ko nakupi najmanje nakupi deset gomora; i povješaše ih sebi redom oko okola. ³³ Ali meso još im bijaše u zubima, jošte ga ne pojedose, a Gospod se razgnjevi na narod, i udari Gospod narod pomorom vrlo velikim. ³⁴ I prozva se ono mjesto Kivrot-Atava jer ondje ukopaše narod koji se bješe polakomio. ³⁵ I poče narod od Kivrot-Atave u Asirotu, i stadoše u Asirotu.

12

¹ I stadoše vikati Marija i Aron na Mojsija radi žene Madijanke, kojom se oženi, jer se oženi Madijankom. ² I rekoše: zar je samo preko Mojsija govorio Gospod? nije li govorio i preko nas? I to èu Gospod. ³ A Mojsije bješe èovjek vrlo krotak mimo sve ljude na zemlji. ⁴ I odmah reèe Gospod Mojsiju i Aronu i Mariji: dođite vas troje u šator od sastanka. I otidoše njih troje. ⁵ Tada siđe Gospod u stupu od oblaka, i stade na vratima od šatora. I viknu Arona i Mariju, i dođoše oboje. ⁶ I reèe im: èujte sada rijeèi moje: prorok kad je meðu vama, ja æu mu se Gospod javljati u utvari i govoriæu s njim u snu. ⁷ Ali nije taki moj sluga Mojsije, koji je vjeran u svem domu mojem. ⁸ Njemu govorim iz usta k ustima,

i on me gleda doista, a ne u tami niti u kakvoj prilici Gospodnjoj. Kako se dakle ne pobjoaste vikati na slugu mojega, na Mojsija? ⁹ I gnjev se Gospodnji raspali na njih, i on otide. ¹⁰ I oblak se podiže sa šatora; i gle, Marija bješe gubava, bijela kao snijeg. I Aron pogleda Mariju, a ona gubava. ¹¹ Tada reèe Aron Mojsiju: gospodaru, molim te, ne meæi na nas grijeha ovoga, jer ludo uèinismo i zgriješismo. ¹² Nemoj da ova bude kao mrtvo dijete, kojemu je meso pola trulo kad izlazi iz utrobe matere svoje. ¹³ I vapi Mojsije ka Gospodu govoreæi: Bože, molim ti se, iscijeli je. ¹⁴ A Gospod odgovori Mojsiju: da joj je otac njezin pljunuo u lice, ne bi li se stidjela sedam dana? Neka bude odluèena sedam dana izvan okola, a poslije neka bude opet primljena. ¹⁵ Tako bi Marija odluèena izvan okola sedam dana; i narod ne pođe odande dokle Marija ne bi opet primljena.

13

¹ A potom pođe narod od Asirota, i stadoše u pustinji Faranskoj. ² I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: ³ Pošlji ljude da uhode zemlju Hanansku, koju æu dati sinovima Izrailjevijem; po jednoga èovjeka od svakoga plemena otaca njihovijeh pošljite, sve glavare izmeðu njih. ⁴ I posla ih Mojsije iz pustinje Faranske po zapovijesti Gospodnjoj; i svi ljudi bjehu glavari sinova Izrailjevijeh. ⁵ A ovo su im imena: od plemena Ruvimova Samuilo sin Zahurov; ⁶ Od plemena Simeunova Safat sin Surin; ⁷ Od plemena Judina Halev sin Jefonjin; ⁸ Od plemena Isaharova Igal

sin Josifov; ⁹ Od plemena Jefremova Avsije sin Navin; ¹⁰ Od plemena Venijaminova Faltije sin Rafujev; ¹¹ Od plemena Zavulonova Gudilo sin Sudin; ¹² Od plemena Josifova, od plemena Manasijina Gadije sin Susin; ¹³ Od plemena Danova Amilo sin Gamalin; ¹⁴ Od plemena Asirova Satur sin Mihailov; ¹⁵ Od plemena Neftalimova Navija sin Savin; ¹⁶ Od plemena Gadova Gudilo sin Mahilov. ¹⁷ To su imena ljudima koje posla Mojsije da uhode zemlju. I nazva Mojsije Avsija sina Navina Isus. ¹⁸ I šaljuæi ih Mojsije da uhode zemlju Hanansku reæe im: idite ovuda na jug, pa izidite na goru; ¹⁹ I vidite zemlju kakva je i kakav narod živi u njoj, je li jak ili slab, je li mali ili velik; ²⁰ I kakva je zemlja u kojoj živi, je li dobra ili rđava; i kakva su mjesta u kojima živi, eda li pod šatorima ili u tvrdim gradovima; ²¹ I kakva je sama zemlja, je li rodna ili nerodna, ima li u njoj drveta ili nema; budite slobodni, i uzmite roda one zemlje. A tada bješe vrijeme prvom grožđu. ²² I otišavši uhodiše zemlju od pustinje Sinske do Reova kako se ide u Emat. ²³ I idoše na jug, i dođoše do Hevrona, gdje bijahu Ahiman i Sesije i Teliman, sinovi Enakovi. A Hevron bješe sazidan na sedam godina prije Soana Misirskoga. ²⁴ Potom dođoše do potoka Eshola, i ondje otsjekoše lozu s grozdom jednijem, i ponesoše ga dvojica na moci; tako i šipaka i smokava. ²⁵ I prozva se ono mjesto potok Eshol od grozda, koji ondje otsjekoše sinovi Izrailjevi. ²⁶ I poslije èetrdeset dana vratiše se iz zemlje koju uhodiše. ²⁷ I

vrativši se dođoše k Mojsiju i Aronu i ka svemu zboru sinova Izrailjevijeh u pustinju Faransku, u Kadis; i pripovjediše njima i svemu zboru stvar, i pokazaše im rod one zemlje. ²⁸ I pripovijedajuæi im rekoše: idosmo u zemlju u koju si nas poslao; doista teèe u njoj mlijeko i med, i evo roda njezina. ²⁹ Ali je jak narod koji živi u onoj zemlji, i gradovi su im tvrdi i vrlo veliki; a vidjesmo ondje i sinove Enakove. ³⁰ Amalik živi na južnoj strani; a Heteji i Jevuseji i Amoreji žive u planini, a Hananeji žive na moru i na Jordanu. ³¹ A Halev utišavaše narod pred Mojsijem; i govoraše: hajde da idemo da je uzmemo, jer je možemo pokoriti. ³² Ali drugi ljudi koji idoše s njim govorahu: ne možemo iæi na onaj narod, jer je jaèi od nas. ³³ I prosuše zao glas o zemlji koju uhodiše među sinovima Izrailjevijem govoreæi: zemlja koju prođosmo i uhodismo zemlja je koja proždire svoje stanovnike, i sav narod koji vidjesmo u njoj jesu ljudi vrlo veliki. ³⁴ Vidjesmo ondje i divove, sinove Enakove, roda divovskoga, i èinjaše nam se da smo prema njima kao skakavci, taki se i njima èinjasmu.

14

¹ Tada se podiže sav zbor i stade vikati, i narod plakaše onu noæ. ² I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reèe im: kamo da smo pomrli u zemlji Misirskoj ili da pomremo u ovoj pustinji! ³ Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da izginemo od maèa, žene naše i djeca naša da postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Misir? ⁴ I rekoše

među sobom: da postavimo starješinu, pa da se vratimo u Misir. ⁵ Tada Mojsije i Aron padoše nièice pred svijem zborom sinova Izrailjevijeh. ⁶ A Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin između onijeh što uhodiše zemlju, razdriješe haljine svoje, ⁷ I rekoše svemu zboru sinova Izrailjevijeh govoreæi: zemlja koju proðosmo i uhodismo, vrlo je dobra zemlja. ⁸ Ako smo mili Gospodu, on æe nas odvesti u tu zemlju, i daæe nam je; a to je zemlja u kojoj teèe mlijeko i med. ⁹ Samo se ne odmeæite Gospoda, i ne bojte se naroda one zemlje; jer ih možemo pojesti; otstupio je od njih zaklon njihov, a s nama je Gospod, ne bojte ih se. ¹⁰ Tada reèe sav zbor da ih pobiju kamenjem; ali se pokaza slava Gospodnja svijem sinovima Izrailjevijem u šatoru od sastanka. ¹¹ I reèe Gospod Mojsiju: dokle æe me vrijeðati taj narod? kad li æe mi vjerovati poslije tolikih znaka što sam uèinio među njima? ¹² Udariæu ga pomorom, i rasuæu ga; a od tebe æu uèiniti narod velik i jaèi od ovoga. ¹³ A Mojsije reèe Gospodu: ali æe èuti Misirci, između kojih si izveo ovaj narod silom svojom, ¹⁴ I reæi æe s ljudima ove zemlje, koji su èuli da si ti, Gospode, bio usred naroda i da si se oèima viðao, Gospode, i oblak tvoj da je stajao nad njima, i u stupu od oblaka da si išao pred njima danju i u stupu ognjenom noæu; ¹⁵ Pa kad pobiješ ovaj narod, sve do jednoga, govoriæe narodi, koji su èuli pripovijest o tebi, govoreæi: ¹⁶ Nije mogao Gospod dovesti naroda ovoga u zemlju koju im je sa zakletvom obeæao, zato ih pobi u pustinji.

¹⁷ Neka se dakle proslavi sila Gospodnja, kao što si rekao govoreæi: ¹⁸ Gospod dugo èeka i obilan je milošæu, prašta bezakonje i grijeh, ali ne pravda krivoga, nego pohodi bezakonje otaèko na sinovima do treæega i èetvrtoga koljena. ¹⁹ Oprosti bezakonje ovomu narodu radi velike milosti svoje, kao što si praštao narodu ovomu od Misira dovde. ²⁰ A Gospod reèe: praštam po rijeèi tvojoj. ²¹ Ali tako ja živ bio, i tako sva zemlja bila puna slave Gospodnje, ²² Ti ljudi koji vidješe slavu moju i znake moje što sam uèinio u Misiru i u ovoj pustinji, i kušaðe me veæ deset puta, i ne poslušaðe rijeèi moje, ²³ Neæe vidjeti zemlje koju sa zakletvom obeæað ocima njihovijem, neæe vidjeti ni jedan od onijeh koji me uvrijediše. ²⁴ A slugu svojega Haleva, u kojem bješe drugi duh i koji se sasvijem mene držao, njega æu odvesti u zemlju u koju je išao, i sjeme æe je njegovo naslijediti. ²⁵ Ali Amalik i Hananej sjede u dolini, zato se sjutra vratite natrag, i idite u pustinju k Crvenom Moru. ²⁶ Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: ²⁷ Dokle æe taj zli zbor vikati na me? Èuo sam viku sinova Izrailjevijeh, kojom vièu na me. ²⁸ Kaži im: tako ja živ bio, kaþe Gospod, uèiniaæu vam onako kako ste govorili i ja èuh. ²⁹ U ovoj æe pustinji popadati mrtva tjelesa vaša, i svi između vas koji su izbrojeni u svem broju vašem od dvadeset godina i više, koji vikaste na me, ³⁰ Neæete uæi u zemlju, za koju podigav ruku svoju zakleh se da æu vas naseliti u njoj, osim Haleva sina Jefonijina i Isusa sina Navina. ³¹ A

djecu vašu, za koju rekoste da æe postati roblje, njih æu odvesti, i oni æe poznati zemlju za koju vi ne marite. ³² A vaša tjelesa mrtva æe popadati u ovoj pustinji. ³³ A djeca vaša biæe pastiri po pustinji èetrdeset godina, i nosiæe kar za preljube vaše, dokle ne ispropadaju tjelesa vaša u pustinji. ³⁴ Po broju dana, za koje uhodiste zemlju, èetrdeset dana, na svaki dan po godinu, nosiæete grijehe svoje, èetrdeset godina, i poznaæete da sam prekinuo s vama. ³⁵ Ja Gospod rekoh, i tako æu uèiniti svemu tom zboru zlomu, koji se sabrao na me: u pustinji æe propasti i tu pomrijeti. ³⁶ A ljudi koje bješe poslao Mojsije da uhode zemlju, i koji vrativši se pobuniše sav zbor da vièe na nj, prosuvši zao glas o zemlji, ³⁷ Ti ljudi, koji prosuše zao glas o zemlji, pomriješe od pomora pred Gospodom; ³⁸ A Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin ostaše živi između ljudi koji su išli da uhode zemlju. ³⁹ I Mojsije kaza sve ove rijeçi svijem sinovima Izrailjevijem, i narod plaka veoma. ⁴⁰ A sjutradan ustavši pođoše navrh gore, i rekoše: evo nas, idemo na mjesto za koje je govorio Gospod, jer zgriješismo. ⁴¹ Ali Mojsije reèe: zašto prestupate zapovijest Gospodnju? Od toga neæe biti ništa. ⁴² Ne idite gore, jer Gospod nije među vama; nemojte da vas pobiju neprijatelji vaši. ⁴³ Jer je Amalik i Hananej tamo pred vama, i izginuæete od maèa, jer odustaviste Gospoda, pa neæe ni Gospod biti s vama. ⁴⁴ Ali oni ipak navališe da idu navrh gore; ali kovèeg zavjeta Gospodnjega i Mojsije ne izađoše iz okola. ⁴⁵ Tada siđe Amalik i Hananej,

koji življahu u onoj gori, i razbiše ih i baciše dori do Orme.

15

¹ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ² Reci sinovima Izrailjevijem i kaži im: kad dođete u zemlju gdje æete nastavati, koju æu vam ja dati, ³ I stanete prinostiti žrtvu ognjenu Gospodu, žrtvu paljenicu ili žrtvu zavjeta radi ili od drage volje, ili o praznicima svojim, gotoveæi miris ugodni Gospodu od krupne ili od sitne stoke, ⁴ Tada ko prinese prinos svoj Gospodu, neka donese uza nj dar, desetinu efe bijeloga brašna pomiješana s èetvrtinom ina ulja. ⁵ I vina èetvrt ina za naljev donesi uz žrtvu paljenicu ili uz drugu žrtvu, na svako jagnje. ⁶ A uz ovna donesi dar, dvije desetine bijeloga brašna pomiješana s treæinom ina ulja, ⁷ I vina za naljev treæinu ina prinijeæeš za miris ugodni Gospodu. ⁸ A kad prinosiš tele na žrtvu paljenicu ili na žrtvu radi zavjeta ili na žrtvu zahvalnu Gospodu, ⁹ Onda neka se donese uz tele dar, tri desetine efe bijeloga brašna pomiješana s po ina ulja, ¹⁰ I vina donesi za naljev po ina; to je žrtva ognjena za miris ugodni Gospodu. ¹¹ Tako neka bude uza svakoga vola i uza svakoga ovna i uza svako živinèe između ovaca ili koza. ¹² Prema broju koliko prinesete, uèinite tako uza svako, koliko ih bude. ¹³ Svaki domorodac tako neka èini prinoseæi žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu. ¹⁴ Tako ako bude među vama i došljak ili ko bi se bavio među vama, pa bi prinio žrtvu ognjenu za miris ugodni Gospodu, neka èini

onako kako vi èinite. ¹⁵ Zbore! vama i došljaku koji je meðu vama jedan da je zakon, zakon vjeèan od koljena na koljeno; došljak æe biti kao i vi pred Gospodom. ¹⁶ Jedan zakon i jedna uredba da bude vama i došljaku, koji je meðu vama. ¹⁷ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ¹⁸ Kaži sinovima Izrailjevijem i reci im: kad doðete u zemlju, u koju æu vas ja odvesti, ¹⁹ Pa stanete jesti hljeb one zemlje, tada prinesite prinos Gospodu. ²⁰ Od prvina tijesta svojega prinosite u prinos kolaè, kao prinos od gumna tako ga prinosite. ²¹ Od prvina tijesta svojega dajite Gospodu prinos od koljena do koljena. ²² A kad biste pogriješili, te ne biste uèinili svijeh ovijeh zapovijesti, koje kaza Gospod Mojsiju, ²³ Sve što vam je zapovjedio Gospod preko Mojsija, od dana kad zapovjedi Gospod i poslije od koljena do koljena, ²⁴ Ako se bude uèinilo pogrješkom, da zbor ne zna, onda sav zbor neka prinese na žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu tele s darom njegovijem i s naljevom njegovijem po uredbi, i jedno jare na žrtvu za grijeh. ²⁵ I sveštenik neka oèisti sav zbor sinova Izrailjevijeh, i oprostiaèe im se, jer je pogrješka i oni donesoše pred Gospoda svoj prinos za žrtvu ognjenu Gospodu i prinos za grijeh svoj radi pogrješke svoje. ²⁶ Oprostiaèe se svemu zboru sinova Izrailjevijeh i došljaku koji se bavi meðu njima, jer je pogrješka svega naroda. ²⁷ Ako li jedna duša zgriješi ne znajuæi, neka prinese kozu od godine na žrtvu za grijeh. ²⁸ I sveštenik neka oèisti dušu koja bude zgriješila ne znajuæi

pred Gospodom, i kad je oèisti oprostiaæe joj se.
²⁹ I za roðenoga u zemlji sinova Izrailjevijeh i za došljaka, koji se bavi meðu vama, jedan zakon da bude kad ko zgriješi ne znajuæi. ³⁰ Ali ko od sile zgriješi izmeðu roðenijeh u zemlji ili izmeðu došljaka, on ruži Gospoda; neka se istrijebi ona duša iz naroda svojega. ³¹ Jer prezre rijeè Gospodnju, i zapovijest njegovu pogazi; neka se istrijebi ona duša; bezakonje je njezino na njoj.
³² A kad bijahu sinovi Izrailjevi u pustinji, naðoše jednoga gdje kupi drva u subotu. ³³ I koji ga naðoše gdje kupi drva, dovedoše ga k Mojsiju i k Aronu i ka svemu zboru. ³⁴ I metnuše ga pod stražu, jer ne bješe kazano šta æe se èiniti s njim. ³⁵ A Gospod reèe Mojsiju: neka se pogubi taj èovjek; neka ga zaspe kamenjem sav zbor iza okola. ³⁶ I sav zbor izvede ga iza okola i zasuše ga kamenjem, i umrije, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju. ³⁷ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:
³⁸ Reci sinovima Izrailjevijem i kaži im, neka udaraju rese po skutovima od haljina svojih od koljena do koljena, i nad rese neka meæu vrcu plavu. ³⁹ I imaæete rese zato da se gledajuæi ih opominjete svijeh zapovijesti Gospodnjih i tvorite ih, i da se ne zanosite za srcem svojim i za oèima svojim, za kojima èinite preljubu;
⁴⁰ Nego da pamтите i tvorite sve zapovijesti moje, i budete sveti Bogu svojemu. ⁴¹ Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske, da vam budem Bog. Ja sam Gospod Bog vaš.

16

¹ A Korej sin Isara sina Kata sina Levijeva, i Datan i Aviron sinovi Elijavovi, i Avnan sin Faleta sina Ruvimova pobuniše se, ² I ustaše na Mojsija, i s njima dvjesta i pedeset ljudi između sinova Izrailjevijeh, glavara narodnijeh, koji se sazivahu na zbor i bijahu ljudi znatni. ³ I skupiše se na Mojsija i na Arona, i rekoše im: dosta nek vam je; sav ovaj narod, svi su sveti, i među njima je Gospod; zašto se vi podižete nad zborom Gospodnjim? ⁴ Kad to èu Mojsije, pade nièice. ⁵ Potom reèe Koreju i svojoj družini njegovoj govoreæi: sjutra æe pokazati Gospod ko je njegov, i ko je svet, i koga je pustio k sebi, jer koga je izabrao onoga æe pustiti k sebi. ⁶ Ovo uèinite: uzmite kadionice, Korej sa svom družinom svojom. ⁷ I metnite sjutra u njih ognja i metnite u njih kada pred Gospodom, i koga izbere Gospod onaj æe biti svet. Dosta nek vam je, sinovi Levijevi! ⁸ I reèe Mojsije Koreju: èujte sinovi Levijevi! ⁹ Malo li vam je što vas je Bog Izrailjev odvojio od zbora Izrailjeva pustivši vas k sebi da vršite službu u šatoru Gospodnjem i da stojite pred zborom i služite za nj? ¹⁰ Pustio je k sebi tebe i svu braæu tvoju, sinove Levijeve, s tobom, a vi tražite još i sveštenstvo? ¹¹ Zato ti i sva družina tvoja skupiste se na Gospoda. Jer Aron šta je da vièete na nj? ¹² I posla Mojsije da dozovu Datana i Avirona sinove Elijavove. A oni odgovoriše: neæemo da idemo. ¹³ Malo li je što si nas izveo iz zemlje u kojoj teèe mlijeko i med da nas pobiješ u ovoj pustinji, nego još

hoæeš da vladaš nad nama? ¹⁴ Jesi li nas odveo u zemlju gdje teèe mlijeko i med? i jesi li nam dao da imamo njiva i vinograda? hoæeš li oèi ovijem ljudima da iskopaš? Neæemo da idemo. ¹⁵ Tada se rasrdi Mojsije vrlo, i reèe Gospodu: nemoj pogledati na dar njihov; nijednoga magarca nijesam uzeo od njih, niti sam kome od njih uèinio kakoga zla. ¹⁶ Potom reèe Mojsije Koreju: ti i svi tvoji stanite sutra pred Gospodom, ti i oni i Aron. ¹⁷ I uzmite svaki svoju kadionicu, i metnite u njih kada, i stanite pred Gospodom svaki sa svojom kadionicom, dvjesta i pedeset kadionica, i ti i Aron, svaki sa svojom kadionicom. ¹⁸ I uzeše svaki svoju kadionicu, i metnuvši u njih ognja metnuše u njih kada, i stadoše na vrata šatora od sastanka s Mojsijem i Aronom. ¹⁹ A Korej sabra na njih sav zbor na vrata šatora od sastanka; tada se pokaza slava Gospodnja svemu zboru. ²⁰ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: ²¹ Odvojte se iz toga zbora, da ih odmah satrem. ²² A oni padoše nièice i rekoše: Bože, Bože duhovima i svakom tijelu! ovaj jedan zgriješio, i na sav li æeš se zbor gnjeviti? ²³ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ²⁴ Reci zboru i kaži: otstupite od šatora Korejeva i Datanova i Avironova. ²⁵ I ustavši Mojsije otide k Datanu i Avironu, a za njim otidoše starješine Izrailjeve. ²⁶ I reèe zboru govoreæi: otstupite od šatora tijeh bezbožnika, i ne dodijevajte se nièega što je njihovo, da ne izginete sa svijeh grijeha njihovijeh. ²⁷ I otstupiše sa svijeh strana od šatora Korejeva i Datanova i Avironova; a

Datan i Aviron izašavši stadoše svaki na vrata od šatora svojega sa ženama svojim i sa sinovima svojim i s djecom svojom. ²⁸ Tada reèe Mojsije: ovako æete poznati da me je Gospod poslao da èinim sva ova djela, i da ništa ne èinim od sebe: ²⁹ Ako ovi pomru kao što mru svi ljudi, i ako budu pokarani kao što bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod; ³⁰ Ako li što novo uèini Gospod, i zemlja otvori usta svoja i proždre ih sa svijem što je njihovo, i siðu živi u grob, tada znajte da su ovi ljudi uvrijedili Gospoda. ³¹ A kad izgovori rijeèi ove, rasjede se zemlja pod njima, ³² I otvorivši zemlja usta svoja proždrije ih, i domove njihove i sve ljude Korejeve i sve blago njihovo. ³³ I tako siðoše sa svijem što imahu živi u grob, i pokri ih zemlja i nesta ih iz zbora. ³⁴ A svi Izrailjci koji bijahu oko njih pobjegoše od vike njihove, jer govorahu: da nas ne proždre zemlja. ³⁵ I izađe oganj od Gospoda, i sažeže onijeh dvjesta i pedeset ljudi koji prinesoše kad. ³⁶ Tada reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ³⁷ Kaži Eleazaru sinu Arona sveštenika neka pokupi kadionice iz toga garišta, i ugljevlje iz njih neka razbaci, jer su svete; ³⁸ Kadionice onijeh koji ogriješiše duše svoje neka raskuju na ploèe da se okuje oltar, jer kadiše njima pred Gospodom, zato su svete, i neka budu sinovima Izrailjevijem znak. ³⁹ I pokupi Eleazar sveštenik kadionice mjedene, kojima bjehu kadili oni što izgorješe, i raskovaše ih na okov oltaru ⁴⁰ Za spomen sinovima Izrailjevijem, da ne pristupa niko drugi koji nije roda Aronova da kadi pred Gospodom,

da mu ne bude kao Koreju i družini njegovoj, kao što mu bješe kazao Gospod preko Mojsija. ⁴¹ A sutradan vikaše sav zbor sinova Izrailjevijeh na Mojsija i na Arona govoreæi: pobiste narod Gospodnji. ⁴² A kad se stjecaše narod na Mojsija i na Arona, pogledaše na šator od sastanka, a to oblak na njemu, i pokaza se slava Gospodnja. ⁴³ I dođe Mojsije i Aron pred šator od sastanka. ⁴⁴ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ⁴⁵ Uklonite se iz toga zbora da ih odmah potrem. A oni padoše nièice. ⁴⁶ I reèe Mojsije Aronu: uzmi kadionicu, i metni u nju ognja s oltara, i metni kada, i idi brže ka zboru, i oèisti ih; jer gnjev žestok izađe od Gospoda, i pomor poèe. ⁴⁷ I uzevši Aron kadionicu, kao što mu reèe Mojsije, otrèa usred zbora, i gle, pomor veæ bješe poèeo u narodu; i okadiv oèisti narod. ⁴⁸ I stajaše meðu mrtvima i živima, i ustavi se pomor. ⁴⁹ A onijeh koji pomriješe od toga pomora bješe èetrnaest tisuæa i sedam stotina, osim onijeh što izgiboše s Koreja. ⁵⁰ I vrati se Aron k Mojsiju na vrata šatora od sastanka, kad se ustavi pomor.

17

¹ Potom reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ² Reci sinovima Izrailjevijem, i uzmi od njih po jednu palicu od svakoga doma otaca njihovijeh, od svijeh knezova njihovijeh, po domovima otaca njihovijeh, dvanaest palica, i ime svakoga napiši na palici njegovoj. ³ A na palici Levijevoj napiši ime Aronovo, jer je svaka palica za jednog poglavara od doma otaca njihovijeh. ⁴ I ostavi ih u šatoru od sastanka pred svjedoèanstvom,

gdje se sastajem s vama. ⁵ I koga izaberem, njegova æe palica procvjetati; tako æu utišati pred sobom viku sinova Izrailjevijeh što viðu na vas. ⁶ Kad to reèe Mojsije sinovima Izrailjevijem, dadoše mu svi knezovi njihovi palice, svaki knez po palicu od doma oca svojega, dvanaest palica, i palica Aronova bješe meðu palicama njihovijem. ⁷ I ostavi Mojsije palice pred Gospodom u šatoru od svjedoèanstva. ⁸ A sutradan dođe Mojsije u šator od svjedoèanstva, i gle, procvjetala palica Aronova od doma Levijeva; bješe napupila i cvjetala, i bademi zreli na njoj. ⁹ I iznese Mojsije sve one palice ispred Gospoda k svijem sinovima Izrailjevijem, i razgledavši ih uzeše svaki svoju palicu. ¹⁰ A Gospod reèe Mojsiju: donesi opet palicu Aronovu pred svjedoèanstvo da se èuva za znak nepokornima, da prestane vika njihova na me, da ne izginu. ¹¹ I uèini Mojsije, kako mu zapovjedi Gospod tako uèini. ¹² Tada rekoše sinovi Izrailjevi Mojsiju govoreæi: pomrijesmo, propadosmo, svi propadosmo. ¹³ Ko se god približi k šatoru Gospodnjemu, gine; hoæemo li svi izginuti?

18

¹ A Gospod reèe Aronu: ti i sinovi tvoji i dom oca svojega s tobom nosite grijehe o svetinju; ti i sinovi tvoji s tobom nosite grijehe sveštenstva svojega. ² I braæu svoju, pleme Levijevo, pleme oca svojega uzmi k sebi da budu uza te i služe ti; a ti æeš i sinovi tvoji s tobom služiti pred šatorom od sastanka. ³ Neka dobro slušaju zapovijesti tvoje i rade što treba u svem šatoru;

ali k sudovima od svetinje k oltaru neka ne pristupaju, da ne izginu i oni i vi. ⁴ Neka budu dakle uza te, i neka rade sve što treba u šatoru od sastanka u svakoj službi u njemu; ali niko drugi da ne pristupi s vama. ⁵ A vi radite što treba u svetinji i što treba na oltaru, da više ne dođe gnjev na sinove Izrailjeve. ⁶ Jer evo ja uzeh braću vašu Levite između sinova Izrailjevijeh, i vama su dani na dar za Gospoda, da vrše službu u šatoru od sastanka. ⁷ A ti i sinovi tvoji s tobom vršite svešteničku službu svoju u svemu što pripada k oltaru i što biva iza zavjesa, i služite; sveštenstvo darovah vam, zato ko bi drugi pristupio, da se pogubi. ⁸ Još reče Gospod Aronu: evo, dajem ti i prinose svoje što se u vis podižu, između svijeh stvari koje posvećuju sinovi Izrailjevi dajem ih tebi radi pomazanja i sinovima tvojim zakonom vječnim. ⁹ To neka je tvoje od stvari posvećenijeh, koje se ne sažiju; svaki prinos njihov između svijeh darova njihovijeh i između svijeh prinosa za grijeh i svijeh prinosa za krivicu, koje mi donesu, svetinja nad svetinjama da je tvoja i sinova tvojih. ¹⁰ U svetinji ga jedi, sve muškinje neka ga jede, sveta stvar da ti je. ¹¹ Tvoje su dakle žrtve darova njihovijeh koje se u vis podižu; i svaku žrtvu sinova Izrailjevijeh koja se obraće tebi dajem i sinovima tvojim i kćerima tvojim s tobom zakonom vječnim; ko je god èist u domu tvojem, neka jede. ¹² Najbolje od ulja i najbolje od vina i žita, prvine koje daju Gospodu, tebi dajem. ¹³ Prvine od svega što rodi u zemlji njihovoj, koje donesu Gospodu, tvoje neka

budu; ko je god èist u domu tvojem neka jede. ¹⁴ Sve zavjetovano Bogu i Izrailju, tvoje neka je. ¹⁵ Što god otvora matericu između svakoga tijela koje prinose Gospodu, i između ljudi i između stoke, tvoje da bude; ali prvenac èovjeèji neka se otkupljuje; i prvenac neèiste stoke neka se otkupljuje. ¹⁶ A otkup neka mu bude kad bude od mjeseca dana po tvojoj cijeni pet sikala srebra, po siklu svetom; u njemu je dvadeset gera. ¹⁷ A prvenca od krave ili prvenca od ovce ili prvenca od koze ne daj da se otkupi; svete su stvari; krvlju njihovom pokropi oltar, i salo njihovo zapali, da bude žrtva ognjena za miris ugodni Gospodu. ¹⁸ A meso od njih da je tvoje, kao grudi što se obraèu i kao pleæe desno, da je tvoje. ¹⁹ Sve prinose što se podižu od posveæenijeh stvari, što prinose sinovi Izrailjevi Gospodu, dajem tebi i sinovima tvojim i kæerima tvojim s tobom zakonom vjeènim; to æe biti zavjet osoljen, vjeèan pred Gospodom tebi i sjemenu tvojemu s tobom. ²⁰ Još reèe Gospod Aronu: u zemlji njihovoj da nemaš našljedstva, ni dijela među njima da nemaš; ja sam dio tvoj i tvoje našljedstvo među sinovima Izrailjevijem. ²¹ A sinovima Levijevim evo dajem u našljedstvo sve desetke od Izrailja za službu njihovu što služe u šatoru od sastanka. ²² A sinovi Izrailjevi neka više ne pristupaju k šatoru od sastanka, da se ne ogriješe i ne izginu. ²³ Nego sami Leviti neka služe službu u šatoru od sastanka, i oni neka nose grijeh svoj zakonom vjeènim od koljena do koljena, pa da nemaju našljedstva među sinovima Izrailjevijem. ²⁴ Jer

desetke sinova Izrailjevijeh, što æe donositi Gospodu na žrtvu što se podiže, dajem Levitima u našljedstvo; toga radi rekoh za njih: među sinovima Izrailjevijem da nemaju našljedstva. ²⁵ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ²⁶ Reci Levitima i kaži im: kad uzmete od sinova Izrailjevijeh desetak koji vam dadoh od njih za našljedstvo vaše, onda prinesite od njega prinos što se podiže Gospodu, deseto od desetoga. ²⁷ I primiaæe vam se prinos vaš kao žito s gumna i kao vino iz kace. ²⁸ Tako i vi prinosite prinos što se podiže Gospodu od svijeh desetaka svojih, koje æete uzimati od sinova Izrailjevijeh, i dajite od njih prinos Gospodnji Aronu svešteniku. ²⁹ Od svega što vam se da prinosite svaki prinos što se podiže Gospodu, od svega što bude najbolje sveti dio. ³⁰ I reci im: kad prinesete najbolje od toga, tada æe se primiti Levitima kao dohodak od gumna i kao dohodak od kace. ³¹ A jesti možete to na svakom mjestu i vi i porodice vaše, jer vam je plata za službu vašu u šatoru od sastanka. ³² I neæete za to navuæi na se grijeha, kad stanete prinositi što je najbolje, i neæete oskvrniti svetijeh stvari sinova Izrailjevijeh, i neæete izginuti.

19

¹ Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: ² Ovo je uredba i zakon što zapovjedi Gospod govoreæi: reci sinovima Izrailjevijem neka ti dovedu junicu crvenu zdravu, na kojoj nema mane, i koja još nije bila u jarmu; ³ I podajte je Eleazaru svešteniku, a on neka je izvede napolje

iz okola da je zakolju pred njim. ⁴ I uzevši Eleazar krvi njezine na prst svoj neka pokropi krvlju prema šatoru od sastanka sedam puta. ⁵ Potom neka zapovjedi da se spali junica pred njegovijem oèima; kožu njezinu i meso njezino i krv njezinu s balegom neka spale. ⁶ I sveštenik uzevši drveta kedrova, isopa i crvca, neka baci u oganj gdje gori junica. ⁷ Potom neka opere haljine svoje i opere tijelo svoje vodom, pa onda neka uđe u oko, i neka bude sveštenik neèist do veèera. ⁸ Tako i ko je spali, neka opere haljine svoje vodom, i tijelo svoje neka opere vodom, i neka bude neèist do veèera. ⁹ A èist èovjek neka pokupi pepeo od junice i izruèi ga iza okola na èisto mjesto, da se èuva zboru sinova Izrailjevijeh za vodu oèišæenja; to je žrtva za grijeh. ¹⁰ I onaj koji pokupi pepeo od junice neka opere haljine svoje, i neka bude neèist do veèera. To neka je sinovima Izrailjevijem i došljaku koji se bavi meðu njima vjeèan zakon. ¹¹ Ko se dotakne mrtva tijela èovjeèijega, da je neèist sedam dana. ¹² On neka se oèisti onom vodom treæi dan i sedmi dan, i biæe èist; ako li se ne oèisti treæi dan i sedmi, neæe biti èist. ¹³ Ko se dotakne mrtva tijela èovjeèijega pa se ne oèisti, onaj je oskvrnio šator Gospodnji; zato da se istrijebi ona duša iz Izrailja; jer nije pokropljen vodom oèišæenja, zato je neèist, i neèistota je njegova na njemu. ¹⁴ Ovo je zakon kad èovjek umre u šatoru: ko god uđe u onaj šator i ko god bude u šatoru, neèist da je sedam dana; ¹⁵ I svaki sud otkriven, koji ne bude dobro zaklopljen, neèist je. ¹⁶ I ko se god dotakne u

polju posjeèenoga maèem ili umrloga ili kosti èovjeèije ili groba, neèist da je sedam dana. ¹⁷ I neka za neèistoga uzmu pepela od junice spaljene za grijeh, i neka naliju na nj vode žive u sud. ¹⁸ Potom neka uzme èist èovjek isopa i zamoèi u onu vodu, i pokropi njom šator i sve sude i ljude koji su u njemu bili; tako i onoga koji bi se dotakao kosti ili èovjeka posjeèena ili umrla ili groba. ¹⁹ Èisti neèistoga neka pokropi treæi i sedmi dan; i kad ga oèisti sedmi dan, neka opere haljine svoje i sebe neka opere vodom, i biæe èist uveèe. ²⁰ A ko bude neèist pa se ne oèisti, da se istrijebi ona duša iz zбора; jer je svetinju Gospodnju oskvrnio, a nije pokropljen vodom oèišæenja; neèist je. ²¹ I ovo neka im je zakon vjeèan: i koji pokropi vodom oèišæenja, neka opere haljine svoje; i ko se god dotakne vode oèišæenja, da je neèist do veèera. ²² I èega se god dotakne ko je neèist, da je neèisto; i ko se njega dotakne, da je neèist do veèera.

20

¹ I sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, dođoše u pustinju Sinsku prvoga mjeseca, i stade narod u Kadisu; i ondje umrije Marija, i bi pogrebena ondje. ² A ondje nemaše zbor vode, te se skupiše na Mojsija i na Arona. ³ I svađaše se narod s Mojsijem, i govorahu: kamo da smo pomrli kad pomriješe braæa naša pred Gospodom! ⁴ Zašto dovedoste zbor Gospodnji u ovu pustinju da izginemo ovdje i mi i stoka naša? ⁵ I zašto nas izvedoste iz Misira da nas dovedete na ovo zlo mjesto, gdje ne rodi ni žito ni smokva ni grožđe

ni šipak, a ni vode nema za piæe? ⁶ I dođe Mojsije i Aron ispred zbora na vrata šatora od sastanka, i padoše nièice; i pokaza im se slava Gospodnja. ⁷ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ⁸ Uzmi štap, i sazovite zbor ti i Aron brat tvoj, i progovorite stijeni pred njima, te æe dati vodu svoju; tako æeš im izvesti vodu iz stijene, i napojiæeš zbor i stoku njihovu. ⁹ I Mojsije uze štap ispred Gospoda, kako mu zapovjedi Gospod. ¹⁰ I sazvaše Mojsije i Aron zbor pred stijenu, i on im reèe: slušajte odmetnici! hoæemo li vam iz ove stijene izvesti vodu? ¹¹ I diže Mojsije ruku svoju i udari u stijenu štapom svojim dva puta, i izide voda mnoga, te se napoji narod i stoka njihova. ¹² A Gospod reèe Mojsiju i Aronu: što mi ne vjerovaste i ne proslaviste me pred sinovima Izrailjevim, zato neæete odvesti zbora toga u zemlju koju sam im dao. ¹³ To je voda od svaðe, gdje se svaðaðe sinovi Izrailjevi s Gospodom, i on se proslavi meðu njima. ¹⁴ Iza toga posla Mojsije poslanike iz Kadisa k caru Edomskom da mu reku: ovako kaže brat tvoj Izrailj: ti znaš sve nevolje koje nas snaðoše: ¹⁵ Kako naši oci siðoše u Misir, i bijasmo u Misiru dugo vremena, i kako Misirci zlo èiniše nama i ocima našim; ¹⁶ I vikasmo ka Gospodu, i Gospod èu glas naš, i posla anðela, koji nas izvede iz Misira; i evo smo u Kadisu, gradu na tvojoj meði. ¹⁷ Pusti nas da proðemo kroz tvoju zemlju; neæemo iæi preko polja ni preko vinograda, niti æemo piti vode iz kojega studenca; iæi æemo carskim putem, neæemo svrtati ni nadesno ni nalijevo

dok ne prijeđemo među tvoju. ¹⁸ A Edom mu odgovori: ne idi preko moje zemlje, da ne izidem s maèem preda te. ¹⁹ A sinovi Izrailjevi rekoše mu: iæi æemo utrenikom, i ako se napijemo vode tvoje, mi ili stoka naša, platiæemo je; ništa više, samo da pješice prođemo. ²⁰ A on im odgovori: neæete proæi. I izide Edom pred njih s mnogo naroda i s velikom silom. ²¹ I kad ne htje Edom dopustiti Izrailju da prijeđe preko međe njegove, Izrailj otide od njega. ²² I krenuvši se od Kadisa dođoše sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, ka gori Oru. ²³ I Gospod reèe Mojsiju i Aronu na gori Oru kod međe Edomske govoreæi: ²⁴ Aron valja da se pribere k rodu svojemu, jer neæe uæi u zemlju koju sam dao sinovima Izrailjevijem, jer ne poslušaste zapovijesti moje na vodi od svađe. ²⁵ Uzmi Arona i Eleazara sina njegovog, i izvedi ih na goru Or. ²⁶ I svuci Aronu haljine njegove i obući ih Eleazaru sinu njegovu, pa æe se Aron pribрати i umrijeti ondje. ²⁷ I uèini Mojsije kako zapovjedi Gospod; i izidoše na goru Or pred svijem zborom. ²⁸ I svuèe Mojsije s Arona haljine njegove i obuèe ih Eleazaru sinu njegovu, i umrije ondje Aron navrh gore, a Mojsije i Eleazar sidoše s gore. ²⁹ A kad vidje sav zbor da umrije Aron, plaka sav dom Izrailjev za Aronom trideset dana.

21

¹ A kad èu Hananej car Aradski, koji živiljaše na jugu, da ide Izrailj putem kojim idoše uhode, on se pobi s njima i zarobi ih nekoliko. ² Tada se Izrailj zavjetova Gospodu i reèe: ako daš ovaj

narod meni u ruke, do temelja æu raskopati gradove njihove. ³ I usliši Gospod glas Izrailjev i dade mu Hananeje, a on zatr njih i gradove njihove, i prozva ono mjesto Orma. ⁴ Potom poðoše od gore Ora k Crvenom Moru obilazeæi zemlju Edomsku, i oslabi duh narodu od puta. ⁵ I vikaše narod na Boga i na Mojsija: zašto nas izvedoste iz Misira da izginemo u ovoj pustinji? Jer nema ni hljeba ni vode, a ovaj se nikaki hljeb veæ ogadio duši našoj. ⁶ A Gospod pusti na narod zmije vatrene, koje ih ujedahu, te pomrije mnogo naroda u Izrailju. ⁷ Tada dođe narod k Mojsiju i rekoše: zgriješismo što vikasmo na Gospoda i na tebe; moli Boga neka ukloni zmije od nas. I Mojsije se pomoli za narod. ⁸ I Gospod reèe Mojsiju: naèini zmiju vatrenu, i metni je na motku, i koga ujede zmija, neka pogleda u nju, pa æe ozdraviti. ⁹ I naèini Mojsije zmiju od mjedi, i metnu je na motku, i koga god ujede zmija on pogleda u zmiju od mjedi, i ozdravi. ¹⁰ Potom poðoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u oko u Ovotu. ¹¹ I iz Ovota otišavši stadoše u oko na brdima Avarimskim u pustinji koja je prema Moavskoj s istoka. ¹² Odande otišavši stadoše u oko u dolini Zaredu. ¹³ I odatle otišavši stadoše u oko na brodu na Arnonu, koji je u pustinji i izlazi od međe Amorejske. Jer je Arnon meða Moavska između Moavaca i Amorejaca. ¹⁴ Zato se kaže u knjizi o ratovima Gospodnjim: na Vajeva u Sufi i na potoke Arnonske. ¹⁵ Jer ti potoci, koji dopiru do mjesta Ara, teku pokraj međe Moavske. ¹⁶ A otuda doðoše k Viru; to je studenac za koji bješe rekao Gospod Mojsiju:

skupi narod, i daæu im vode. ¹⁷ Tada pjeva Izrailj pjesmu ovu: Diži se, studenèe; pripijevajte ga; ¹⁸ Studenèe, koji kopaše knezovi, koji iskopaše poglavari narodni s onijem koji postavi zakon, palicama svojim. A iz pustinje otidoše u Mantanail, ¹⁹ A iz Mantanaila u Nadil, a iz Nadila u Vamot, ²⁰ A iz Vamota u dolinu koja je u polju Moavskom kod gore Fazge i gleda u pustinju. ²¹ Tada posla Izrailj poslanike k Sionu caru Amorejskom govoreæi: ²² Pusti da proðemo kroz tvoju zemlju, neæemo svrtati ni u polje ni u vinograd, niti æemo piti vode iz studenaca; iæi æemo carskim putem dokle ne prijeðemo meðu tvoju. ²³ Ali ne dade Sion Izrailju da proðe kroz zemlju njegovu, nego sabra Sion sav narod svoj, i izaðe na Izrailja u pustinju, i doðe u Jasu, i pobi se s Izrailjem. ²⁴ Ali ga isijeèe Izrailj oštrim maèem, i osvoji zemlju njegovu od Arnona pa do Javoka do sinova Amonovijeh, jer tvrda bješe meða sinova Amonovijeh. ²⁵ I uze Izrailj sva ona mjesta i naseli se u svijem gradovima Amorejskim, u Esevonu i u svijem selima njegovijem. ²⁶ Jer Esevon bješe grad Siona cara Amorejskoga, koji bješe prvi zavojštio na cara Moavskoga i bješe mu uzeo svu zemlju njegovu do Arnona. ²⁷ Zato govore u prièi: hodite u Esevon, da se sagradi i podigne grad Sionov. ²⁸ Jer oganj izaðe iz Esevona, plamen iz grada Sionova, i spali Ar Moavski i stanovnike na visini Arnonskoj. ²⁹ Teško tebi, Moave; propao si, narode Hamosov; dao je sinove svoje koji utekoše i kæeri svoje u ropstvo Sionu caru

Amorejskom. ³⁰ Ali ih postrijeljajmo, propade Esevon do Devona, i potrsmo ih do Nofe, koja dopire do Medeve. ³¹ I tako živje Izrailj u zemlji Amorejskoj. ³² Potom posla Mojsije da uhode Jazir, i uzeše sela oko njega, i izagnaše Amorejce koji bijahu ondje. ³³ Potom obrativši se počoš u Vasan; i izide Og car Vasanski pred njih, on i sav narod njegov na boj u Edrajin. ³⁴ A Gospod reèe Mojsiju: ne boj ga se; jer sam ga dao u tvoje ruke i sav narod njegov i zemlju njegovu; i uèini mu kako si uèinio Sionu caru Amorejskom koji življaše u Esevonu. ³⁵ I pobiše ga i sinove njegove i sav narod njegov, da ne osta nijedan, i osvojiše zemlju njegovu.

22

¹ Odatle se podigoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u oko u polju Moavskom s onu stranu Jordana prema Jerihonu. ² I vidje Valak sin Seforov sve što uèini Izrailj Amoreju, ³ I uplaši se Moav od naroda veoma; jer ga bješe mnogo, i prituži Moavu od sinova Izrailjevijeh. ⁴ Pa reèe Moav starješinama Madijanskim: sada æe ova množina pojesti sve što je oko nas kao vo travu u polju. A Valak sin Seforov bješe u ono vrijeme car Moavski. ⁵ I posla poslanike k Valamu sinu Veorovu u Faturu, koja je na rijeci u zemlji naroda njegova, govoreæi: evo narod izide iz Misira, evo prekrilio je zemlju, i stoji prema meni. ⁶ Nego hodi, prokuni mi ovaj narod, jer je jaèi od mene, eda bih mu odolio i pobio ga ili istjerao iz zemlje ove; jer znam, koga blagosloviš biæe blagosloven, a koga prokuneš biæe proklet.

⁷ I otidoše starješine Moavske i starješine Madijanske noseæi darove za vraèanje; i doðoše k Valamu, i kazaše mu rijeèi Valakove. ⁸ A on im reèe: ostanite ovdje ovu noæ, i odgovoriæu vam kako mi Gospod kaæe. I ostaše knezovi Moavski kod Valama. ⁹ A Bog doðe k Valamu i reèe mu: kakvi su to ljudi kod tebe? ¹⁰ I reèe Valam Bogu: Valak sin Seforov, car Moavski, posla ih k meni govoreæi: ¹¹ Evo narod izide iz Misira i prekrili zemlju; nego hodi, prokuni mi ga, eda bih ga nadbio i otjerao ga. ¹² A Bog reèe Valamu: ne idi s njima, niti kuni toga naroda, jer je blagosloven. ¹³ I ujutru ustavši Valam reèe knezovima Valakovijem: vratite se u svoju zemlju, jer mi ne da Bog da idem s vama. ¹⁴ I ustavši knezovi Moavski doðoše k Valaku, i rekoše: ne htje Valam poæi s nama. ¹⁵ Tada opet posla Valak više knezova i veæe od prvijeh. ¹⁶ I oni došavši k Valamu rekoše mu: ovako veli Valak sin Seforov: nemoj se zatezati, molim te, nego doði k meni. ¹⁷ Jer æu te dobro darivati, i što mi god reèeš èiniæu; zato doði, molim te, prokuni mi ovaj narod. ¹⁸ A Valam odgovori i reèe slugama Valakovijem: da mi da Valak kuæu svoju punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti rijeèi Gospoda Boga svojega da uèinim što malo ili veliko. ¹⁹ Ali opet ostanite ovdje i vi ovu noæ, da vidim što æe mi sada kazati Gospod. ²⁰ I doðe Bog noæu k Valamu i reèe mu: kad su došli ti ljudi da te zovu, ustani, idi s njima, ali što ti kaæem ono da èiniš. ²¹ I ujutru ustavši Valam osamari magaricu svoju, i poðe s knezovima Moavskim. ²² Ali se razgnjevi Bog što

on pođe; i stade anđeo Gospodnji na put da mu ne da; a on sjeđaše na magarici svojoj i imaše sa sobom dva momka svoja. ²³ A kad magarica vidje anđela Gospodnjega gdje stoji na putu s golijem maèem u ruci, svrnu magarica s puta i pođe preko polja. A Valam je stade biti da je vrati na put. ²⁴ A anđeo Gospodnji stade na stazu među vinogradima, a bijaše zid i odovud i odonud. ²⁵ I magarica videæi anđela Gospodnjega pribi se uz drugi zid, i pritište nogu Valamovu o zid; a on je stade opet biti. ²⁶ Potom anđeo Gospodnji otide dalje, i stade u tjesnacu, gdje ne bješe mjesta da se svrne ni nadesno ni nalijevo. ²⁷ I magarica videæi anđela Gospodnjega pade pod Valamom, a Valam se vrlo razljuti, i stade biti magaricu svojim štapom. ²⁸ Tada Gospod otvori usta magarici, te ona reèe Valamu: šta sam ti uèinila, te me biješ veæ treæi put? ²⁹ A Valam reèe magarici: što mi prkosiš? da imam maè u ruci, sad bih te ubio. ³⁰ A magarica reèe Valamu: nijesam li tvoja magarica? jašeš me otkako sam postala tvoja do danas; jesam li ti kad tako uèinila? A on reèe: nijesi. ³¹ Tada Gospod otvori oèi Valamu, koji ugleda anđela Gospodnjega gdje stoji na putu s golijem maèem u ruci. I on savi glavu i pokloni se licem svojim. ³² I reèe mu anđeo Gospodnji: zašto si bio magaricu svoju veæ tri puta? evo ja izidoh da ti ne dam, jer tvoj put nije meni po volji. ³³ Kad me ugleda magarica, ona se ukloni ispred mene veæ tri puta; a da se nije uklonila ispred mene, tebe bih veæ ubio a nju bih ostavio u životu. ³⁴ A

Valam reèe anđelu Gospodnjemu: zgriješio sam, jer nijesam znao da ti stojiš preda mnom na putu; ako tebi nije po volji, ja æu se vratiti. ³⁵ A anđeo Gospodnji reèe Valamu: idi s tijem ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem. Tada Valam otide s knezovima Valakovim. ³⁶ A kad èu Valak da ide Valam, izide mu na susret u grad Moavski na meði Arnonskoj nakraj međe. ³⁷ I reèe Valak Valamu: nijesam li slao k tebi i zvao te? zašto mi ne dođe? eda li te ne mogu darivati? ³⁸ A Valam reèe Valaku: evo sam došao k tebi; ali hoæu li moæi što govoriti? Što mi Bog metne u usta, ono æu govoriti. ³⁹ I otide Valam s Valakom, i dođoše u grad Uzot. ⁴⁰ I nakla Valak volova i ovaca, i posla Valamu i knezovima, koji bijahu s njim. ⁴¹ A ujutru uze Valak Valama i odvede ga na visinu Valovu, i odande mu pokaza jedan kraj naroda.

23

¹ I reèe Valam Valaku: naèini mi ovdje sedam oltara, i pripravi mi ovdje sedam telaca i sedam ovnova. ² I uèini Valak kako mu reèe Valam; i prinese Valak s Valamom na svakom oltaru po jedno tele i ovna. ³ Pa reèe Valam Valaku: stoj kod svoje žrtve paljenice; a ja idem eda bih se sreo s Gospodom, pa što mi javi kazaæu ti. I on otide sam. ⁴ I srete Bog Valama, a on mu reèe: sedam oltara spremih, i prinesoh po tele i ovna na svakom oltaru. ⁵ A Gospod metnu rijeèi u usta Valamu, i reèe: vrati se k Valaku i tako mu reci. ⁶ I vrati se k njemu, a on stajaše kod žrtve svoje paljenice i svi knezovi Moavski.

⁷ A on otvori prièu svoju, i reèe: iz Arama dovede me Valak car Moavski s planine istoène, govoreæi: hodi, prokuni mi Jakova, hodi, naruži Izrailja. ⁸ Kako bih kleo onoga koga ne kune Bog? ili kako bih ružio onoga koga Gospod ne ruži? ⁹ Jer svrh stijena vidim ga, i s humova gledam ga. Gle, ovaj æe narod nastavati sam, i s drugim narodima neæe se pomiješati. ¹⁰ Ko æe izbrojiti prah Jakovljevi i broj od èetvrti Izrailja? Da bih ja umro smræu pravednièkom, i kraj moj da bi bio kao njihov! ¹¹ Tada reèe Valak Valamu: šta to radiš od mene? Ja te dozvah da prokuneš neprijatelje moje, a gle, ti blagosiljaš jednako. ¹² A on odgovori i reèe: zar neæu paziti i govoriti ono što mi je Gospod metnuo u usta? ¹³ Tada mu reèe Valak: hodi sa mnom na drugo mjesto, odakle æeš ga vidjeti; samo mu kraj vidiš, a svega ga ne vidiš; prokuni mi ga odande. ¹⁴ I dovede ga u polje Zofim, navrh Fazge, i naèini sedam oltara, i prinese na svakom oltaru po jedno tele i ovna. ¹⁵ Tada Valam reèe Valaku: stoj tu kod žrtve svoje paljenice, a ja idem onamo na susret Gospodu. ¹⁶ I srete Gospod Valama, i metnu mu rijeè u usta, i reèe: vrati se k Valaku, i tako govori. ¹⁷ I dođe k njemu, a on stajaše kod žrtve svoje paljenice i s njim knezovi Moavski; i reèe Valak: šta veli Gospod? ¹⁸ A on otvori prièu svoju, i reèe: ustani Valaèe, i poslušaj, èuj me sine Seforov! ¹⁹ Bog nije èovjek da laže, ni sin èovjeèji da se pokaje. Što kaže neæe li uèiniti, i što reèe neæe li izvršiti? ²⁰ Gle, primih da blagoslovim; jer je on blagoslovio,

a ja neæu poreæi. ²¹ Ne gleda na bezakonje u Jakovu ni na nevaljalstvo u Izrailju; Gospod je njegov s njim, i graja u njemu kao car kad nadvlada. ²² Bog ga je izveo iz Misira, on mu je kao snaga jednorogova. ²³ Jer nema èini na Jakova ni vraèanja na Izrailja; u ovo doba govoriæe se o Jakovu i o Izrailju, što je uèinio Bog. ²⁴ Evo, narod æe ustati kao silan lav, i kao laviæ skoèiæe; neæe leæi dokle ne pojede lova i popije krvi pobijenijeh. ²⁵ Tada reèe Valak Valamu: nemoj ga ni kleti ni blagosiljati. ²⁶ A Valam odgovori Valaku: nijesam li ti kazao da æu èiniti što mi god Gospod kaæe? ²⁷ A Valak reèe Valamu: hodi, odvešæu te na drugo mjesto; da ako Bogu bude volja da mi ga odande prokuneš. ²⁸ I odvede Valak Valama navrh Fegora, koji gleda u pustinju. ²⁹ I reèe Valam Valaku: naèini mi ovdje sedam oltara, i pripravi mi ovdje sedam telaca i sedam ovnova. ³⁰ I uèini Valak kako reèe Valam i prinese ærtvu po tele i ovna na svakom oltaru.

24

¹ I vidjevši Valam da je Boæja volja da blagosilja Izrailja, ne htje više ni iæi kao prije po vraèanje, nego se okrete licem k pustinji, ² I podigavši oèi svoje ugleda Izrailja gdje stoji po plemenima svojim; i duh Boæji doæe na nj. ³ I otvori prièu svoju, i reèe: kaæe Valam sin Veorov; kaæe èovjek kojemu su otvorene oèi; ⁴ Kaæe onaj koji èuje rijeèi Boæje, koji vidi utvaru Svemoguæega, koji kad padne otvorene su mu oèi: ⁵ Kako su lijepi šatori tvoji, Jakove, i kolibe tvoje, Izrailju!

⁶ Pružili su se kao potoci, kao vrtovi kraj rijeke, kao mirisava drveta koja je posadio Gospod, kao kedri na vodi. ⁷ Poteæi æe voda iz vijedra njegova, i sjeme æe njegovo biti meðu velikim vodama, i car æe se njegov podignuti svrh Agaga, i carstvo æe se njegovo uzvisiti. ⁸ Bog ga je izveo iz Misira, i on mu je kao snaga jednogova; poješæe narode koji su mu neprijatelji, i kosti æe njihove potrti, i strijelama svojim postrijeljati ih. ⁹ Spustio se, leži kao laviæ i kao ljuti lav; ko æe ga probuditi? Ko tebe blagosilja, biæe blagosloven; a ko tebe kune, biæe proklet. ¹⁰ Tada se razgnjevi Valak na Valama, i pljesnu se rukama, i reèe Valak Valamu: dozvah te da prokuneš neprijatelje moje, a ti si blagoslovio eto veæ tri puta. ¹¹ Odlazi u svoje mjesto; rekoh da æu te darivati, a eto Gospod ne da ti dara. ¹² A Valam reèe Valaku: nijesam li i poslanicima tvojim koje si poslao k meni rekao govoreæi: ¹³ Da mi da Valak kuæu svoju punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti rijeèi Gospodnje da uèinim što dobro ili zlo od sebe; što kaže Gospod ono æu kazati. ¹⁴ Ja sada evo idem k narodu svojem, ali da ti kažem šta æe taj narod uèiniti narodu tvojemu najposlije. ¹⁵ Potom otvori prièu svoju, i reèe: kaže Valam sin Veorov, kaže èovjek kome su otvorene oèi, ¹⁶ Kaže koji èuje rijeèi Božje, i koji zna znanje o višnjem, i koji vidi utvaru svemoguæega i kad padne otvorene su mu oèi: ¹⁷ Vidim ga, ali ne sad; gledam ga, ali ne izbliza; izaæi æe zvijezda iz Jakova i ustaæe palica iz Izrailja, koja æe razbiti knezove Moavske i razoriti sve sinove Sitove. ¹⁸ I

Edoma æe osvojiti i Sira æe osvojiti neprijatelji njegovi; jer æe Izrailj raditi junaèki. ¹⁹ I vladaæe koji je od Jakova, i zatraæe ostatak od grada. ²⁰ A ugledav Amalika, otvori priðu svoju, i reèe: Amalik je poèetak narodima, ali æe najposlije propasti. ²¹ A ugledav Keneja, otvori priðu svoju, i reèe: tvrd ti je stan, i na stijeni si savio gnijezdo svoje; ²² Ali æe biti izagnan Kenej; Asur æe ga zarobiti. ²³ I opet otvori priðu svoju, i reèe: jaoh! ko æe biti živ kad to uèini Bog! ²⁴ I laðe iz zemlje Kitimske doploviaæe i dosadiaæe Asircima i dosadiaæe Jevrejima; ali æe i sami propasti. ²⁵ Potom ustavši Valam otide, i vrati se u svoje mjesto; i Valak otide svojim putem.

25

¹ I življaše Izrailj u Sitimu, i narod stade èiniti preljubu sa kæerima Moavskim. ² One pozivahu narod na žrtve svojih bogova, i narod jeðaše, i klanjaše se bogovima njihovijem. ³ I Izrailj prionu uz Velfegora; i razgnjevi se Gospod na Izrailja. ⁴ I reèe Gospod Mojsiju: uzmi sve knezove narodne, i objesi ih Gospodu prema suncu, da se odvrati gnjev Gospodnji od Izrailja. ⁵ I reèe Mojsije sudijama Izrailjevijem: pobijte svaki svoje koji su prionuli uz Velfegora. ⁶ I gle, jedan između sinova Izrailjevijeh dođe i dovede k braæi svojoj jednu Madijanku na oèi Mojsiju i na oèi svemu zboru sinova Izrailjevijeh; a oni zaplakaše na vratima šatora od sastanka. ⁷ A kad to vidje Fines sin Eleazara sina Arona sveštenika, usta isred zbora i uze koplje u ruku; ⁸ I uðe za èovjekom Izrailjcem

u šator, i probode ih oboje, èovjeka Izrailjca i onu ženu, kroz trbuh, i presta pogibija među sinovima Izrailjevijem. ⁹ I izgibe ih od te pogibije dvadeset i èetiri tisuæe. ¹⁰ Tada reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ¹¹ Fines sin Eleazara sina Arona sveštenika odvrati gnjev moj od sinova Izrailjevijeh otvorivši revnost za me među njima, da ne bih istrijebio sinove Izrailjeve u revnosti svojoj. ¹² Zato mu kaži: evo dajem mu svoj zavjet mirni. ¹³ I imaæe on i sjeme njegovo nakon njega zavjet sveštenstva vjeènoga, jer revnova za Boga svojega i oèisti sinove Izrailjeve. ¹⁴ A èovjeku Izrailjcu ubijenome, koji bi ubijen s Madijankom, bješe ime Zamrije sin Salmonov, knez od doma oca svojega od plemena Simeunova. ¹⁵ A ubijenoj ženi Madijanci bješe ime Hazvija kæi Sura kneza narodnoga u domu oca svojega među Madijancima. ¹⁶ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ¹⁷ Zavojštite na Madijance, i bijte ih; ¹⁸ Jer oni zavojštiše na vas prijevarama svojim, i prevariše vas Velfegorom i Hazvijom kæerju kneza Madijanskoga, sestrom svojom, koja bi ubijena u dan pogibije koja dođe s Fegora.

26

¹ A poslije te pogibije reèe Gospod Mojsiju i Eleazaru sinu Aronovu svešteniku govoreæi: ² Izbrojte sav zbor sinova Izrailjevijeh od dvadeset godina i više po domovima otaca njihovijeh, sve koji mogu iæi na vojsku u Izrailju. ³ I reèe im Mojsije i Eleazar sveštenik u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: ⁴ Da se

izbroje od dvadeset godina i više, kako zapovjedi Gospod Mojsiju i sinovima Izrailjevijem, koji izađoše iz zemlje Misirske. ⁵ Ruvim bješe prvenac Izrailjev; a sinovi Ruvimovi: od Enoha porodica Enohova; od Faluja porodica Falujeva; ⁶ Od Asrona porodica Asronova, od Harmije porodica Harmijina. ⁷ To su porodice Ruvimove; a izbrojenijeh bješe među njima èetrdeset i tri tisuæe i sedam stotina i trideset. ⁸ Sin Falujev bješe Elijav. ⁹ A sinovi Elijavovi: Namuilo i Datan i Aviron. Ovaj Datan i ovaj Aviron, koji bijahu od onijeh što se sazivahu na zbor, ustaše na Mojsija i Arona u buni Korejevoj, kad bješe buna na Gospoda; ¹⁰ I zemlja otvorivši usta svoja proždrije njih i Koreja, i izgibe ta gomila, i spali ih oganj dvjesta i pedeset ljudi, koji postaše ugled. ¹¹ A sinovi Korejevi ne pogiboše. ¹² Sinovi Simeunovi po porodicama svojim: od Namuila porodica Namuilova; od Jamina porodica Jaminova; od Jahina porodica Jahinova; ¹³ Od Zare porodica Zarina, od Saula porodica Saulova. ¹⁴ To su porodice Simeunove; od njih bješe dvadeset i dvije tisuæe i dvije stotine. ¹⁵ A sinovi Gadovi po porodicama svojim: od Sifona porodica Sifonova; od Agija porodica Agijeva; od Sunija porodica Sunijeva; ¹⁶ Od Azena porodica Azenova; od Irija porodica Irijeva; ¹⁷ Od Aroda porodica Arodova; od Arilija porodica Arilijeva. ¹⁸ To su porodice sinova Gadovijeh, a među njima bješe izbrojenijeh èetrdeset tisuæa i pet stotina. ¹⁹ Sinovi Judini: Ir i Avnan; ali umriješe Ir i Avnan u zemlji Hananskoj. ²⁰ Bijahu pak

sinovi Judini po porodicama svojim: od Siloma porodica Silomova; od Faresa porodica Faresova; od Zare porodica Zarina. ²¹ A sinovi Faresovi bjehu: od Asrona porodica Asronova; od Jamuila porodica Jamuilova. ²² To su porodice Judine, a među njima bješe izbrojenijeh sedamdeset i šest tisuæa i pet stotina. ²³ A sinovi Isaharovi po porodicama svojim: od Tole porodica Tolina; od Fuve porodica Fuvina; ²⁴ Od Jasuva porodica Jasuvova; od Amrama porodica Amramova. ²⁵ To su porodice Isaharove; a među njima bješe izbrojenijeh šezdeset i èetiri tisuæe i tri stotine. ²⁶ Sinovi Zavulonovi po porodicama svojim: od Sareda porodica Saredova; od Alona porodica Alonova; od Alila porodica Alilova. ²⁷ To su porodice Zavulonove, a među njima bješe izbrojenijeh šezdeset tisuæa i pet stotina. ²⁸ Sinovi Josifovi po porodicama svojim: Manasija i Jefrem; ²⁹ Sinovi Manasijini: od Mahira porodica Mahirova; a Mahir rodi Galada, od kojega je porodica Galadova. ³⁰ Ovo su sinovi Galadovi: od Ahijezera porodica Ahijezerova; od Heleka porodica Helekova; ³¹ Od Esrila porodica Esrilova; od Sihema porodica Sihemova; ³² Od Simaera porodica Simaerova; od Ofera porodica Oferova; ³³ A Salpad sin Oferov nemaše sinova nego kæeri, kojima su imena Mala i Nuja i Egla i Melha i Tersa. ³⁴ To su porodice Manasijine, a od njih bješe izbrojenijeh pedeset i dvije tisuæe i sedam stotina. ³⁵ Sinovi pak Jefremovi po porodicama svojim: od Sutala porodica Satalova; od Vehera porodica Veherova; od

Tahana porodica Tahanova. ³⁶ A ovo su sinovi Sitalovi: od Erana porodica Eranova. ³⁷ To su porodice sinova Jefremovijeh; a među njima bješe izbrojenijeh trideset i dvije tisuæe i pet stotina. To su sinovi Josifovi po porodicama svojim. ³⁸ A sinovi Venijaminovi po porodicama svojim: od Vele porodica Velina; od Asvila porodica Asvilova; od Ahirama porodica Ahiramova; ³⁹ Od Sufama porodica Sufamova; od Ufama porodica Ufamova. ⁴⁰ A Velini sinovi bjehu: Ader i Naman; od Adera porodica Aderova; od Namana porodica Namanova. ⁴¹ To su sinovi Venijaminovi po porodicama svojim, a među njima bješe izbrojenijeh èetrdeset i pet tisuæa i šest stotina. ⁴² A ovo su sinovi Danovi po porodicama svojim: od Sameja porodica Samejeva; to je rod Danov po porodicama svojim. ⁴³ U svijem porodicama Samejevijem bješe izbrojenijeh šezdeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine. ⁴⁴ Sinovi Asirovi po porodicama svojim: od Jamina porodica Jaminova; od Jesuja porodica Jesujeva; od Verija porodica Verijina. ⁴⁵ Sinovi Verijini: od Hovera porodica Hoverova; od Melhila porodica Melhilova. ⁴⁶ A kæeri Asirovoj bješe ime Sara. ⁴⁷ To su porodice sinova Asirovijeh; a među njima bješe izbrojenijeh pedeset i tri tisuæe i èetiri stotine. ⁴⁸ Sinovi Neftalimovi po porodicama svojim: od Asila porodica Asilova; od Gunija porodica Gunijsjeva; ⁴⁹ Od Jesera porodica Jeserova; od Selima porodica Selimova. ⁵⁰ To je rod Neftalimov po porodicama svojim, a među njima bješe

izbrojenih èetrdeset i pet tisuæa i èetiri stotine. ⁵¹ To su izbrojeni meðu sinovima Izrailjevijem, šest stotina i jedna tisuæa i sedam stotina i trideset. ⁵² A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: ⁵³ Tijem neka se podijeli zemlja u našljedstvo prema broju imena; ⁵⁴ Kojih ima više, podaj im veæe našljedstvo, a kojih ima manje, njima manje; svi prema broju izbrojenijeh svojih neka imaju našljedstvo. ⁵⁵ Ali ždrijebom neka se podijeli zemlja: po imenima plemena otaca svojih neka dobiju našljedstvo. ⁵⁶ Ždrijebom neka se podijeli svakome plemenu, bilo veliko ili malo. ⁵⁷ A ovo su izbrojeni između Levita po porodicama svojim: od Girsona porodica Girsonova; od Kata porodica Katova; od Merarija porodica Merarijeva. ⁵⁸ Ovo su porodice Levi-jeve: porodica Lovenijeva, porodica Hevronova, porodica Malijeva, porodica Musijeva, porodica Korejeva. A Kat je rodio Amrama. ⁵⁹ A ime je ženi Amramovoj Johaveta, kæi Levijeva, koja mu se rodila u Misiru; a ona rodi Amramu Arona i Mojsija, i Mariju sestru njihovu. ⁶⁰ A Aronu se rodi Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar. ⁶¹ Ali Nadav i Avijud pogiboše kad prinesoše tuđ ogranj pred Gospodom. ⁶² I bješe ih izbrojenijeh dvadeset i tri tisuæe, svega muškinja od jednoga mjeseca i više; i ne biše brojeni meðu sinove Izrailjeve, jer im nije dano našljedstvo meðu sinovima Izrailjevijem. ⁶³ To su izbrojeni, kad Mojsije i Eleazar sveštenik izbrojiše sinove Izrailjeve u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu. ⁶⁴ A meðu njima ne bješe nijedan od

onijeh koje izbrojiše Mojsije i Aron sveštenik kad brojiše sinove Izrailjeve u pustinji Sinajskoj. ⁶⁵ Jer Gospod bješe rekao za njih: pomrijeæe u pustinji. I ne osta ih ni jedan osim Haleva sina Jefonijina i Isusa sina Navina.

27

¹ Tada doðoše kæeri Salpada sina Ofera sina Galada sina Mahira sina Manasijina, od plemena Manasije sina Josifova, a imena im bjehu Mala, Nuja, Egla, Melha i Tersa. ² I stadoše pred Mojsija i pred Eleazara sveštenika i pred knezove i sav zbor na vratima šatora od sastanka, i rekoše: ³ Otac naš umrije u pustinji, ali ne bješe u društvu s onima koji se pobuniše na Gospoda u buni Korejevoj, nego umrije od grijeha svojega, a ne ostavi sinova. ⁴ Zašto da se istrijebi ime oca našega iz porodice njegove zato što nije imao sina? Daj nam našljedstvo među braæom oca našega. ⁵ I iznese Mojsije stvar njihovu pred Gospoda. ⁶ A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: ⁷ Pravo govore kæeri Salpadove; podaj im pravo da imaju našljedstvo među braæom oca svojega, i prenesi našljedstvo oca njihova na njih. ⁸ A sinovima Izrailjevijem kaži i reci: kad ko umre a nema sina, onda prenesite našljedstvo njegovo na kæer njegovu; ⁹ Ako li ni kæeri nema, onda podajte našljedstvo njegovo braæi njegovoj; ¹⁰ Ako li ni braæe nema, onda podajte našljedstvo njegovo braæi oca njegova; ¹¹ Ako li nema ni braæe oèine, onda podajte našljedstvo njegovo onomu ko mu je najbliži u rodu njegovu, i neka je njegovo. I to neka bude sinovima

Izrailjevijem zakon za suđenje, kako zapovjedi Gospod Mojsiju. ¹² Još reèe Gospod Mojsiju: izidi na goru ovu Avarimsku, i vidi zemlju koju sam dao sinovima Izrailjevijem. ¹³ I kad je vidiš, pribraæeš se k rodu svojemu i ti, kao što se pribrao Aron brat tvoj. ¹⁴ Jer ne poslušaste rijeði moje u pustinji Sinu u svaði narodnoj, kad je trebalo da me proslavite na vodi pred oèima njihovijem. To je voda od svaðe u Kadisu u pustinji Sinu. ¹⁵ I reèe Mojsije Gospodu govoreæi: ¹⁶ Gospode Boæe duhovima i svakom tijelu, postavi èovjeka nad ovijem zborom, ¹⁷ Koji æe izlaziti pred njima i koji æe dolaziti pred njima, koji æe ih izvoditi i opet dovoditi, da ne bi bio zbor Gospodnji kao ovce koje nemaju pastira. ¹⁸ A Gospod reèe Mojsiju: uzmi k sebi Isusa sina Navina, èovjeka u kom je duh moj, i metni ruku svoju na nj, ¹⁹ I izvedi ga pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor, i podaj mu zapovijesti pred njima. ²⁰ I podaj mu od slave svoje, da ga sluša sav zbor sinova Izrailjevijeh. ²¹ I neka staje pred Eleazara sveštenika da ga pita za sud Urim pred Gospodom; po zapovijesti njegovoj neka polaze i po zapovijesti njegovoj neka dolaze on i svi sinovi Izrailjevi s njim i sav zbor. ²² I uèini Mojsije kako mu zapovjedi Gospod; i uzev Isusa postavi ga pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor. ²³ I metnu ruke svoje na nj, i dade mu zapovijesti, kako bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

28

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:
² Zapovjedi sinovima Izrailjevijem, i reci im: prinose moje, hljeb moj, ųrtve što mi se saųiųu za ugodni miris, pazite da mi prinosite na vrijeme. ³ Reci im dakle: ovo je ųrtva ognjena što æete prinositi Gospodu: dva jagnjeta od godine zdrava, svaki dan na ųrtvu paljenicu bez prestanka: ⁴ Jedno jagnje prinesi ujutru, a drugo jagnje prinesi uveèe, ⁵ I desetinu efe bijeloga brašna za dar smiješana s èetvrtinom ina èistoga ulja. ⁶ To je ųrtva paljenica svagdašnja, koja bi prinesena na gori Sinajskoj za miris ugodni, ųrtva ognjena Gospodu. ⁷ I naljev njezin da bude èetvrt ina na svako jagnje; u svetinji prinosi naljev dobra piæa Gospodu. ⁸ A drugo jagnje prinesi uveèe; dar kao ujutru i naljev njegov prinesi za ųrtvu ognjenu, za ugodni miris Gospodu. ⁹ A u subotu dva jagnjeta od godine zdrava, i dvije desetine bijeloga brašna smiješana s uljem za dar s naljevom njegovijem. ¹⁰ To je subotna ųrtva paljenica svake subote, osim svagdašnje ųrtve paljenice i naljeva njezina. ¹¹ I u poèetak mjeseca svojih prinosite Gospodu ųrtvu paljenicu, po dva teleta i jednoga ovna i sedam jaganjaca od godine zdravijeh; ¹² I tri desetine bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar na svako tele, i dvije desetine bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar na ovna; ¹³ I po jednu desetinu bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar na svako jagnje; to je ųrtva paljenica na ugodni miris, ųrtva ognjena

Gospodu. ¹⁴ A naljev njihov da bude vina po ina na tele, treæina ina na ovna, i èetvrt ina na jagnje. To je ærtva paljenica u poèetak mjeseca, svakoga mjeseca u godini. ¹⁵ I jarca jednoga za grijeh, osim svagdaænje ærtve paljenice, prinosite Gospodu s naljevom njegovijem. ¹⁶ A prvoga mjeseca èetrnaesti dan da je pasha Gospodu; ¹⁷ A petnaesti dan toga mjeseca praznik: sedam dana jedite prijesne hljebove. ¹⁸ Prvi dan neka je sabor sveti; nikakoga posla ropskoga ne radite. ¹⁹ Nego prinesite Gospodu ærtvu paljenicu, dva teleta i jednoga ovna i sedam jaganjaca od godine, sve da vam je zdravo; ²⁰ A dar uz njih bijeloga braænna pomijeænana s uljem tri desetine uza svako tele i dvije desetine uz ovna prinesite. ²¹ Po jednu desetinu prinesite uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; ²² I jednoga jarca za grijeh, radi oèiæænja vaæega. ²³ To prinesite osim jutrenje ærtve paljenice, koja je ærtva svagdaænja. ²⁴ Tako prinosite svaki dan za onijeh sedam dana, da bude jelo, ærtva ognjena na ugodni miris Gospodu, osim svagdaænje ærtve paljenice i njezina naljeva prinosite. ²⁵ I sedmi dan da imate sveti sabor; posla ropskoga nijednoga ne radite. ²⁶ I na dan prvina, kad prinosite nov dar Gospodu poslije svojih nedjelja, da imate sabor sveti, nijednoga posla ropskoga ne radite; ²⁷ Nego prinesite ærtvu paljenicu za ugodni miris Gospodu, dva teleta, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine; ²⁸ I dar uz njih: bijeloga braænna pomijeænana s uljem po tri desetine uz tele, dvije desetine

uz ovna, ²⁹ Po jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; ³⁰ Jednoga jarca, radi oèišæenja vašega. ³¹ Prinesite to, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina; a sve neka vam je zdravo s naljevom svojim.

29

¹ A sedmoga mjeseca prvi dan da imate sveti sabor; posla ropskoga nijednoga ne radite; to da vam je trubni dan. ² I prinesite žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine zdravijeh; ³ A dar uz njih bijeloga brašna smiješana s uljem tri desetine uz tele i dvije desetine uz ovna, ⁴ I po jednu desetinu uza svako jagnje od sedam jaganjaca; ⁵ I jednoga jarca za grijeh, radi oèišæenja vašega; ⁶ Osim žrtve paljenice u poèetku mjeseca i dara njezina, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njihovijeh po uredbi njihovoj, za miris ugodni, za žrtvu ognjenu Gospodu. ⁷ I deseti dan toga mjeseca sedmoga da imate sveti sabor; i muèite duše svoje; ne radite nikakoga posla; ⁸ Nego prinesite Gospodu za miris ugodni žrtvu paljenicu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine, a neka vam je zdravo; ⁹ I dar uz njih bijeloga brašna pomiješana s uljem tri desetine uz tele, dvije desetine uz ovna, ¹⁰ Po jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; ¹¹ Jarca jednoga za grijeh, osim žrtve za grijeh radi oèišæenja, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njihovijeh. ¹² I petnaesti dan toga mjeseca sedmoga da imate

sveti sabor; nijednoga posla ropskoga ne radite; nego praznujte praznik Gospodu sedam dana. ¹³ I prinesite žrtvu paljenicu, ognjenu žrtvu za ugodni miris Gospodu, trinaest telaca, dva ovna, èetnaest jaganjaca od godine, a neka su zdravi; ¹⁴ I dar uz njih brašna bijeloga smiješana s uljem po tri desetine uza svako tele od trinaest telaca, po dvije desetine uza svakoga ovna od ona dva ovna, ¹⁵ I po jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh èetnaest jaganjaca; ¹⁶ I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ¹⁷ A drugi dan dvanaest telaca, dva ovna, èetnaest jaganjaca od godine zdravijeh, ¹⁸ I dar njihov i naljev njihov, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ¹⁹ I jarca jednoga za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ²⁰ A treæi dan jedanaest telaca, dva ovna i èetnaest jaganjaca od godine zdravijeh; ²¹ I darove njihove i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ²² I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ²³ A èetvrti dan deset telaca, dva ovna, èetnaest jaganjaca od godine zdravijeh; ²⁴ I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ²⁵ I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ²⁶ A peti dan devet telaca, dva ovna, èetnaest jaganjaca od godine zdravijeh; ²⁷ I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i

uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ²⁸ I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ²⁹ A šesti dan osam telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh, ³⁰ I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ³¹ I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ³² A sedmi dan sedam telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh, ³³ I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ³⁴ I jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ³⁵ A osmi dan da vam je praznik; nijednoga posla ropskoga ne radite. ³⁶ Nego prinesite žrtvu paljenicu, žrtvu ognjenu za ugodni miris Gospodu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine zdravijeh, ³⁷ I dar njihov i naljeve njihove, uz tele, uz ovna i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; ³⁸ I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. ³⁹ To prinosite Gospodu na praznike svoje, osim onoga što biste po zavjetu ili od svoje volje prinijeli za žrtve paljenice ili darove ili naljeve ili žrtve zahvalne.

30

¹ I kaza Mojsije sinovima Izrailjevijem sve što zapovjedi Gospod. ² I reèe Mojsije knezovima od plemena sinova Izrailjevijeh govoreæi: ovo je zapovjedio Gospod. ³ Kad koji èovjek uèini

zavjet Gospodu, ili se zakune vezavši se dušom svojom, neka ne pogazi riječi svoje, nego neka uèini sve što izađe iz usta njegovijeh. ⁴ A kad žena uèini zavjet Gospodu ili se veže u mladosti svojoj, dokle je u kuæi oca svojega, ⁵ I èuje otac njezin za zavjet njezin ili kako se vezala dušom svojom, pa joj otac ne reèe ništa, onda da su tvrdi svi zavjeti njezini, i sve èim je vezala dušu svoju da je tvrdo. ⁶ Ako li otac njezin poreèe to onaj dan kad èuje, zavjeti njezini i èim je god vezala dušu svoju, ništa da nije tvrdo; i Gospod æe joj oprostiti, jer otac njezin poreèe. ⁷ Ako li se uda pa ima na sebi zavjet ili izreèe što na usta svoja èim bi se vezala, ⁸ A muž njezin èuvši ne reèe joj ništa onaj dan kad èuje, onda da su tvrdi zavjeti njezini, i tvrdo da je sve èim je vezala dušu svoju. ⁹ Ako li muž njezin kad èuje onaj dan poreèe, ukida se zavjet koji je bio na njoj ili što je izrekla na usta svoja te se vezala; i Gospod æe joj oprostiti. ¹⁰ A zavjet koji uèini udovica ili puštenica, i sve èim veže dušu svoju, da joj je tvrdo. ¹¹ Ali ako bude u kuæi muža svojega uèinila zavjet i za što vezala dušu svoju zakletvom, ¹² I muž njezin èuvši oæuti i ne poreèe, tada da su tvrdi svi zavjeti njezini, i da je tvrdo sve za što je vezala dušu svoju. ¹³ Ako li to poreèe muž njezin onaj dan kad èuje, svaki zavjet koji bi izašao iz usta njezinijeh i sve èim bi vezala dušu svoju da nije tvrdo; muž je njezin porekao, i Gospod æe joj oprostiti. ¹⁴ Svaki zavjet i sve za što bi se vezala zakletvom da muèi dušu svoju, muž njezin potvrđuje i ukida.

¹⁵ Ako bi muž njezin od dana do dana æutao, onda potvrđuje sve zavjete njezine i sve za što bi se vezala; potvrđuje, jer joj ne poreèe u onaj dan kad èu. ¹⁶ Ako li poreèe pošto èuje, sam æe nositi grijeh njezin. ¹⁷ Ovo su naredbe, koje zapovjedi Gospod Mojsiju za muža i ženu, za oca i kæer u mladosti njezinoj, dokle je u kuæi oca svojega.

31

¹ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ² Osveti sinove Izrailjeve na Madijancima, pak æeš se onda pribрати k rodu svojemu. ³ I Mojsije reèe narodu govoreæi: opremite između sebe ljude na vojsku da idu na Madijance da uèine osvetu Gospodnju na Madijancima, ⁴ Po tisuæu od plemena, od svakoga plemena Izrailjeva opremite na vojsku. ⁵ I dadoše od tisuæa Izrailjevijeh po tisuæu od svakoga plemena, dvanaest tisuæa opremiše na vojsku. ⁶ I posla Mojsije po tisuæu od svakoga plemena na vojsku, i s njima Finesa sina Eleazara sveštenika, i u njega bjehu sudi sveti i trube. ⁷ I zavojštiše na Madijance, kako zapovjedi Gospod Mojsiju, i pobiše sve muškinje. ⁸ Pobiše i careve Madijanske, s drugima koje im pobiše, Evina i Rokoma i Sura i Ura i Rovoka, pet careva Madijanskih, i Valama sina Veorova ubiše maèem. ⁹ I zarobiše sinovi Izrailjevi žene Madijanke i djecu njihovu, i zaplijeniše svu stoku njihovu, krupnu i sitnu, i sve blago njihovo. ¹⁰ A mjesta njihova u kojima življahu i gradove njihove sve popališe ognjem. ¹¹ I sve roblje i sav plijen, ljude i stoku, uzeše; ¹² I povedoše k

Mojsiju i Eleazaru svešteniku i ka zboru sinova Izrailjevijeh, i roblje i ostali plijen i dobit u oko na polju Moavskom, koje je na Jordanu prema Jerihonu. ¹³ A Mojsije i Eleazar sveštenik i svi knezovi od zbora izidoše im na susret iz okola. ¹⁴ I Mojsije se razgnjevi na vojvode, na tisuæenike i stotinare, koji se vraæahu s vojske; ¹⁵ I reèe im Mojsije: a što ostaviste u životu sve žene? ¹⁶ Ta one po rijeèi Valamovoj navратиše sinove Izrailjeve da zgriješe Gospodu s Fegora, te dođe ona pogibija na narod Gospodnji. ¹⁷ Zato sada pobijte svu djecu mušku, i sve žene pobijte, koje su poznale èovjeka. ¹⁸ A djevojke, koje ne poznaše èovjeka, ostavite u životu. ¹⁹ A vi ostanite izvan okola sedam dana; svaki koji je ubio koga i koji se dotakao ubijenoga, oèistite se treæi dan i sedmi dan, sebe i roblje svoje. ²⁰ I sve haljine i sve stvari kožne i sve što je od kostrijeti i sve sudove drvene oèistite. ²¹ I reèe Eleazar sveštenik vojnicima, koji bijahu išli na vojsku: ovo je naredba i zakon što je Gospod zapovjedio Mojsiju: ²² Zlato, srebro, mjed, gvožđe, kositer i olovo, ²³ Što god podnosi vatru, propustite kroz vatru, i oèistiæe se, ali pošto se oèisti vodom oèišæenja; a što god ne podnosi vatre, propustite kroz vodu. ²⁴ I operite haljine svoje sedmi dan, i biæete èisti; i onda æete uæi u oko. ²⁵ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ²⁶ Izbroy sve što je zaplijenjeno, ljude i stoku, ti i Eleazar sveštenik i poglavari od plemena narodnijeh. ²⁷ I razdijeli sve zaplijenjeno na dvoje: na vojnike koji su išli na vojsku i na sav zbor. ²⁸ I uzmi dio za Gospoda

od vojnika koji su išli na vojsku, po jednu dušu od pedeset, i od ljudi i od goveda i od magaraca i od ovaca. ²⁹ Od njihove polovine to uzmite, i podajte Eleazaru svešteniku za prinos Gospodu. ³⁰ I od polovine koja dopade sinovima Izrailjevijem uzmi po jedno od pedeset, i od ljudi i od goveda i od magaraca i od ovaca i od svake stoke, i to podaj Levitima koji rade što treba za šator Gospodnji. ³¹ I uèini Mojsije i Eleazar sveštenik kako zapovjedi Gospod Mojsiju. ³² I bješe plijena, što osta od plijena koji zaplijeni vojska: šest stotina i sedamdeset i pet tisuæa ovaca, ³³ I sedamdeset i dvije tisuæe goveda, ³⁴ I šezdeset i jedna tisuæa magaraca, ³⁵ I ženskinja što ne bješe poznalo èovjeka, svega trideset i dvije tisuæe duša. ³⁶ A u polovini, u dijelu onijeh koji bijahu išli na vojsku, bješe na broj tri stotine i trideset i sedam tisuæa i pet stotina ovaca, ³⁷ A od toga dio Gospodu bješe šest stotina i sedamdeset i pet ovaca; ³⁸ I trideset i šest tisuæa goveda, a od toga dio Gospodu sedamdeset i dva; ³⁹ I trideset tisuæa i pet stotina magaraca, a od toga dio Gospodu šezdeset i jedan; ⁴⁰ I šesnaest tisuæa duša ljudskih, a od toga dio Gospodu trideset i dvije duše. ⁴¹ I dade Mojsije Eleazaru svešteniku dio za prinos Gospodu, kao što mu zapovjedi Gospod. ⁴² A od druge polovine, koja dopade sinovima Izrailjevijem, koju uze Mojsije od ljudi koji bjehu išli na vojsku, ⁴³ A i u toj polovini, koja dopade zboru, bješe tri stotine i trideset i sedam tisuæa i pet stotina ovaca, ⁴⁴ Trideset i šest tisuæa goveda, ⁴⁵ Trideset tisuæa i pet

stotina magaraca, ⁴⁶ I šesnaest tisuæa duša ljudskih) ⁴⁷ Od te polovine, koja dopade sinovima Izrailjevijem, uze Mojsije po jedno od pedeset, i od ljudi i od stoke, i dade Levitima koji rade što treba za šator Gospodnji, kao što mu Gospod zapovjedi. ⁴⁸ I pristupiše k Mojsiju vojvode, tisuænici i stotinari, ⁴⁹ I rekoše mu: sluge tvoje prebrojiše vojnike koji bijahu pod našom rukom, i nijednoga nije manje. ⁵⁰ Zato prinosimo Gospodu prinos, svaki što je ko zadobio, zlatnijeh zaklada, kopaèa, narukvica, prstena, obodaca i lanèiæa, da bi se oèistile duše naše pred Gospodom. ⁵¹ I uze Mojsije i Eleazar sveštenik od njih zlato, svakojake zaklade. ⁵² A bješe svega zlata prinesenoga, što prinesoše Mojsiju tisuænici i stotinari, šesnaest tisuæa i sedam stotina i pedeset sikala. ⁵³ A vojnici zadržāše sebi što koji bješe zaplijenio. ⁵⁴ I uzevši Mojsije i Eleazar zlato od tisuænika i stotinara, unesoše ga u šator od sastanka za spomen sinovima Izrailjevijem pred Gospodom.

32

¹ A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi imahu vrlo mnogo stoke, i vidješe zemlju Jazirsku i zemlju Galadsku da je dobra za stoku. ² I došavši sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi rekoše Mojsiju i Eleazaru svešteniku i knezovima od zbora govoreæi: ³ Atarot i Devon i Jazir i Namra i Esevon i Elealija i Sevama i Navav i Veana, ⁴ Ta je zemlja, koju Gospod pokori zboru Izrailjskom, dobra za stoku, a sluge tvoje imaju stoke. ⁵ Ako smo, rekoše, našli milost pred tobom, neka se

ta zemlja dade slugama tvojim u našljedstvo, nemoj nas voditi preko Jordana. ⁶ A Mojsije reèe sinovima Gadovijem i sinovima Ruvimovijem: braæa æe vaša iæi na vojsku, a vi hoæete ovdje da ostanete? ⁷ Zašto obarate srce sinovima Izrailjevijem da ne prijeðu u zemlju koju im je dao Gospod? ⁸ Tako su uèinili oci vaši, kad ih poslah iz Kadis-Varne da uhode zemlju; ⁹ I otidoše do potoka Eshola, i uhodiše zemlju; i oboriše srce sinovima Izrailjevijem da ne idu u zemlju koju im dade Gospod; ¹⁰ I razgnjevi se onda Gospod, i zakle se govoreæi: ¹¹ Neæe ti ljudi koji izaðoše iz Misira, od dvadeset godina i više, vidjeti zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu, jer se ne dræaše mene sasvijem, ¹² Osim Haleva sina Jefonijina Kenezeja i Isusa sina Navina, jer se sasvijem dræaše Gospoda. ¹³ I razgnjevi se Gospod na Izrailja, i uèini te se potucaše po pustinji èetrdeset godina, dokle ne pomrije sav onaj naraštaj koji èinjaše zlo pred Gospodom. ¹⁴ A vi sada izaðoste na mjesto otaca svojih, rod griješnih ljudi, da umnoæavate æestinu gnjeva Gospodnjega na Izrailja. ¹⁵ Ako se odvratite od njega, on æe ga još ostaviti u pustinji, i tako æete upropastiti sav onaj narod. ¹⁶ A oni pristupiše opet k njemu, i rekoše mu: mi smo radi samo torove naèiniti ovdje za stada svoja i gradove za djecu svoju. ¹⁷ A sami æemo naoruæani junaèki poæi pred sinovima Izrailjevijem, dokle ih ne odvedemo na njihovo mjesto; a naša djeca neka stoje u gradovima tvrdijem radi stanovnika te zemlje. ¹⁸ Neæemo

se vratiti kuæama svojim dokle sinovi Izrailjevi ne prime svaki svoje našljedstvo. ¹⁹ Niti æemo uzeti našljedstva s njima s onu stranu Jordana ni dalje, ako nam dopadne našljedstvo s ovu stranu Jordana prema istoku. ²⁰ Tada im reèe Mojsije: ako æete uèiniti tako i iæi pod oružjem pred Gospodom na vojsku, ²¹ Ako svaki od vas pod oružjem prijeðe preko Jordana pred Gospodom, dokle ne otjera ispred sebe neprijatelja svojih, ²² I dokle se ne pokori zemlja pred Gospodom, pa se onda vratite i ne zgriješite Gospodu ni Izrailju, onda æe ova zemlja pripasti vama u našljedstvo pred Gospodom. ²³ Ako li ne uèinite tako, gle, zgriješite æete Gospodu, i znajte da æe vas grijeh vaŝ stiæi. ²⁴ Gradite sebi gradove za djecu svoju i torove za stoku svoju; i ŝto je izaŝlo iz usta vaŝih, uèinite. ²⁵ I rekoŝe Mojsiju sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi govoreæi: sluge æe tvoje uèiniti kako gospodar naŝ zapovijeda. ²⁶ Djeca naŝa i ŝene naŝe, stada naŝa i sva stoka naŝa ovdje æe ostati u gradovima Galadskim; ²⁷ A sluge æe tvoje prijeæi svaki naoruŝan, da se bije pred Gospodom, kao ŝto govori gospodar naŝ. ²⁸ Tada Mojsije zapovjedi za njih Eleazaru sveŝteniku i Isusu sinu Navinu i glavarima od domova otaèkih meðu sinovima Izrailjevijem, ²⁹ I reèe im: ako prijeðu sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi s vama preko Jordana, svi oruŝani, da se biju pred Gospodom, i kad vam bude zemlja pokorena, onda podajte njima zemlju Galadsku u našljedstvo. ³⁰ Ako li ne prijeðu s vama pod oružjem, onda neka im bude našljedstvo meðu

vama u zemlji Hananskoj. ³¹ I odgovoriše sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi govoreæi: kako je Gospod kazao slugama tvojim tako æemo uèiniti. ³² Prijeæi æemo pod oružjem pred Gospodom u zemlju Hanansku, a naše našljedstvo da bude s ovu stranu Jordana. ³³ I dade Mojsije sinovima Gadovijem i sinovima Ruvimovijem i polovini plemena Manasije sina Josifova carstvo Siona cara Amorejskoga i carstvo Oga cara Vasan-skoga, zemlju i gradove po međama njezinijem, gradove one zemlje unaokolo. ³⁴ I sagradiše sinovi Gadovi Devon i Atarot i Aroir. ³⁵ I Atrot-Sofan i Jazir i Jogveju, ³⁶ I Vet-Nimru i Vet-Aran, gradove tvrde, i torove za stoku. ³⁷ A sinovi Ruvimovi sagradiše Esevon i Elealiju i Kirijatajim, ³⁸ I Navon i Velmeon predjenuvši im imena, i Sivmu; i nadješe druga imena gradovima koje sagradiše. ³⁹ A sinovi Mahira sina Manasijina otidoše u Galad, i uzeše ga, i izagnaše Amoreje koji bijahu ondje. ⁴⁰ I Mojsije dade Galad Mahiru sinu Manasijinu, koji se ondje naseli. ⁴¹ I Jair sin Manasijin otide i uze sela njihova i prozva ih sela Jairova. ⁴² I Navav otide i uze Kenat sa selima njegovijem, i prozva ga Navav po imenu svojemu.

33

¹ Ovo su putovi sinova Izrailjevijeh kad izađoše iz zemlje Misirske u èetama svojim pod upravom Mojsijevom i Aronovom. ² I Mojsije popisa kako izidoše i gdje stajaše po zapovijesti Gospodnjoj; i ovo su putovi njihovi kako putovaše. ³ Pođoše iz Ramese prvoga mjeseca petnaesti dan, sjutradan

poslije pashe, i izidoše sinovi Izrailjevi rukom podignutom pred oèima svih Misiraca. ⁴ A Misirci pogrebavahu prvence koje pobi Gospod meðu njima, kad i na bogovima njihovijem izvrši Gospod sudove. ⁵ I otišavši sinovi Izrailjevi iz Ramese stadoše u oko u Sohotu. ⁶ A iz Sohota otišavši stadoše u oko u Etamu, koji je nakraj pustinje. ⁷ A iz Etama otišavši saviše k Irotu, koji je prema Velsefonu, i stadoše u oko pred Magdalom. ⁸ A od Irota otišavši prijeđoše preko mora u pustinju, i išavši tri dana preko pustinje Etama stadoše u oko u Meri. ⁹ A iz Mere otišavši dođoše u Elim, gdje bijaše dvanaest studenaca i sedamdeset palmovijeh drveta, i ondje stadoše u oko. ¹⁰ A iz Elima otišavši stadoše u oko kod Crvenoga Mora. ¹¹ I otišavši od Crvenoga Mora stadoše u oko u pustinji Sinu. ¹² A iz pustinje Sina otišavši stadoše u oko u Rafaku. ¹³ A iz Rafaka otišavši stadoše u oko u Elusu. ¹⁴ A iz Elusa otišavši stadoše u oko u Rafidinu, gdje nemaše narod vode da pije. ¹⁵ A iz Rafidina otišavši stadoše u oko u pustinji Sinajskoj. ¹⁶ A iz pustinje Sinajske otišavši stadoše u oko u Kivrot-Atavi. ¹⁷ A iz Kivrot-Atave otišavši stadoše u oko u Asirotu. ¹⁸ A iz Asirota otišavši stadoše u oko u Ratamu. ¹⁹ A iz Ratama otišavši stadoše u oko u Remnon-Faresu. ²⁰ A iz Remnon-Faresa otišavši stadoše u oko u Lemvonu. ²¹ A iz Lemvona otišavši stadoše u oko u Resanu. ²² A iz Resana otišavši stadoše u oko u Makelatu. ²³ A iz Makelata otišavši stadoše u oko kod gore Safera. ²⁴ A od gore Safera otišavši stadoše u oko u Haradu. ²⁵ A iz Harada otišavši stadoše u oko u Makidotu. ²⁶ A iz Makidota otišavši stadoše u oko u Katatu. ²⁷ A iz Katata otišavši stadoše u oko

u Taratu. ²⁸ A iz Tarata otišavši stadoše u oko u Meteku. ²⁹ A iz Meteka otišavši stadoše u oko u Aselmonu. ³⁰ A iz Aselmona otišavši stadoše u oko u Mosirotu. ³¹ A iz Mosirota otišavši stadoše u oko u Vanakanu. ³² A iz Vanakana otišavši stadoše u oko u planini Gadadu. ³³ A iz planine Gadada otišavši stadoše u oko u Etevati. ³⁴ A iz Etevate otišavši stadoše u oko u Evronu. ³⁵ A iz Evrona otišavši stadoše u oko u Gesion-Gaveru. ³⁶ A iz Gesion-Gavera otišavši stadoše u oko u pustinji Sinu, a to je Kadis. ³⁷ A iz Kadisa otišavši stadoše u oko kod gore Ora na međi zemlje Edomske. ³⁸ I izide Aron sveštenik na goru Or po zapovjesti Gospodnjoj, i umrije ondje èetrdesete godine po izlasku sinova Izrailjevijeh iz zemlje Misirske, prvi dan petoga mjeseca. ³⁹ A Aronu bješe sto i dvadeset i tri godine kad umrije na gori Oru. ⁴⁰ Tada èu Hananej car Aradski, koji živiljaše na jugu u zemlji Hananskoj, da idu sinovi Izrailjevi. ⁴¹ Potom otišavši od gore Ora stadoše u oko u Selmonu. ⁴² A iz Selmona otišavši stadoše u oko u Finonu. ⁴³ A iz Finona otišavši stadoše u oko u Ovotu. ⁴⁴ A iz Ovota otišavši stadoše u oko na humovima Avarimskim na međi Moavskoj. ⁴⁵ A od tjih humova otišavši stadoše u oko u Devon-Gadu. ⁴⁶ A iz Devon-Gada otišavši stadoše u oko u Gelmon-Devlataimu. ⁴⁷ A iz Gelmon-Devlataima otišavši stadoše u oko u planinama Avarimskim prema Navavu. ⁴⁸ A iz planina Avarimskih otišavši stadoše u oko u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu. ⁴⁹ I stajahu u okolu kraj Jordana od Esimota do Vel-Satima u polju Moavskom. ⁵⁰ I reèe Gospod Mojsiju u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: ⁵¹ Kaži sinovima Izrailjevi-

jem i reci im: kad prijeđete preko Jordana u zemlju Hanansku, ⁵² Otjerajte od sebe sve koji žive u onoj zemlji, i potrite sve slike njihove rezane, i sve slike njihove livene potrite, i sve visine njihove oborite. ⁵³ A kad ih istjerate iz zemlje, naselite se u njoj; jer sam vama dao onu zemlju da je vaša. ⁵⁴ I razdijelite je u našljedstvo ždrijebom na porodice svoje; kojih ima više, njima veæe našljedstvo podajte; a kojih ima manje, njima podajte manje našljedstvo; koje mjesto kome ždrijebom dopadne, ono neka mu bude; na plemena otaca svojih razdijelite našljedstvo. ⁵⁵ Ako li ne otjerate od sebe onijeh koji žive u onoj zemlji, onda æe oni koje ostavite biti trnje oèima vašima i ostanu vašim bokovima, i pakostiæe vam u zemlji u kojoj æete živjeti. ⁵⁶ I što sam mislio uèiniti njima, uèiniæu vama.

34

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:
² Zapovjedi sinovima Izrailjevijem i reci im: kad dođete u zemlju Hanansku, ta æe vam zemlja pripasti u našljedstvo, zemlja Hananska s meðama svojim. ³ Južni kraj da vam je od pustinje Sina, uz meðu Edomsku, i da vam je južna meða od brijega slanoga mora na istok; ⁴ I ta meða neka se savije od juga k Akravimu i ide do Sina, i neka se pruži od juga preko Kadis-Varne, a otuda neka izide na selo Adar i ide do Aselmona; ⁵ Potom neka se savije ta meða od Aselmona do potoka Misirskoga i ide do mora. ⁶ A zapadna meða da vam bude veliko more; to da vam je zapadna meða. ⁷ A sjeverna meða

ovo da vam bude: od velikoga mora povucite sebi među do gore Ora; ⁸ A od gore Ora povucite sebi među kako se ide u Emat, i ta međa neka ide na Sedad; ⁹ I neka ide ta međa do Zefrona, i kraj neka joj bude kod sela Enana; to da vam bude sjeverna međa. ¹⁰ A s istoka povucite sebi među od sela Enana do Sefama; ¹¹ A od Sefama neka ide ta međa k Rivli, s istoka Ainu, i neka ide dalje ta međa dokle dođe do mora Hinerota k istoku; ¹² I neka se spusti ta međa ka Jordanu, i neka izađe na slano more. Ta æe zemlja biti vaša s međama svojim unaokolo. ¹³ I kaza Mojsije sinovima Izrailjevijem govoreæi: to je zemlja koju æete dobiti u našljedstvo ždrijebom, za koju je zapovjedio Gospod da je dobije devet plemena i po. ¹⁴ Jer pleme sinova Ruvimovijeh po porodicama otaca svojih, i pleme sinova Gadovijeh po porodicama otaca svojih, i polovina plemena Manasijina primiše svoje našljedstvo. ¹⁵ Ova dva plemena i po primiše našljedstvo svoje s ovu stranu Jordana prema Jerihonu s istoène strane. ¹⁶ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ¹⁷ Ovo su imena ljudi koji æe vam razdijeliti u našljedstvo zemlju: Eleazar sveštenik i Isus sin Navin. ¹⁸ I po jednoga kneza iz svakoga plemena uzmite da dijeli zemlju. ¹⁹ A ovo su imena tjih ljudi: od plemena Judina Halev sin Jefonijin, ²⁰ Od plemena sinova Simeunovijeh Samuilo sin Emijudov, ²¹ Od plemena Venijaminova Eldad sin Haslonov, ²² Od plemena sinova Danovijeh knez Vokor sin Jeklinov, ²³ Od sinova Josifovijeh: od plemena sinova Manasijinih knez Anilo sin Sufidov, ²⁴ Od

plemena sinova Jefremovijeh, knez Kamuilo sin Saftanov, ²⁵ Od plemena sinova Zavulonovijeh knez Elisafan sin Harnahov, ²⁶ Od plemena sinova Isaharovijeh knez Faltilo sin Ozainov, ²⁷ Od plemena sinova Asirovijeh knez Ahior sin Selemijin, ²⁸ I od plemena Neftalimova knez Fadailo sin Amijudov. ²⁹ Ovima zapovjedi Gospod da razdijele našljedstvo sinovima Izrailjevijem u zemlji Hananskoj.

35

¹ Još reèe Gospod Mojsiju u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: ² Zapovjedi sinovima Izrailjevijem neka dadu od našljedstva svojega Levitima gradove, gdje æe živjeti; i podgraða oko gradova podajte im, ³ Da u gradovima žive, a u podgraðima njihovijem da im stoji stoka i imanje njihovo i sve životinje njihove. ⁴ A podgraða koja date Levitima neka budu na tisuæu lakata daleko od zidova gradskih unaokolo. ⁵ Zato izmjerite iza svakoga grada na istok dvije tisuæe lakata, i na jug dvije tisuæe lakata, i na zapad dvije tisuæe lakata, i na sjever dvije tisuæe lakata, tako da grad bude u srijedi. Tolika neka budu podgraða njihova. ⁶ A od gradova koje date Levitima odvojte šest gradova za utoèište, da onamo uteèe ko bi koga ubio; i osim njih podajte im èetrdeset i dva grada. ⁷ Svega gradova, koje æete dati Levitima da bude èetrdeset i osam gradova, svaki sa svojim podgraðem. ⁸ A tjih gradova što æete dati od našljedstva sinova Izrailjevijeh,

od onijeh koji imaju više podajte više, a od onijeh koji imaju manje podajte manje; svaki prema našljedstvu koje æe imati neka da od svojih gradova Levitima. ⁹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ¹⁰ Reci sinovima Izrailjevijem i kaži im: kad prijeðete preko Jordana u zemlju Hanansku, ¹¹ Od gradova koji vam dopadnu odvojte gradove za utoèište da u njih uteèe krvnik koji ubije koga nehotice. ¹² I ti æe vam gradovi biti utoèišta od osvetnika, da ne pogine krvnik dokle ne stane na sud pred zbor. ¹³ I tako od tjih gradova koje date šest gradova biæe vam utoèišta. ¹⁴ Tri taka grada podajte s ovu stranu Jordana, a tri grada podajte u zemlji Hananskoj, ti gradovi neka budu utoèišta. ¹⁵ Sinovima Izrailjevijem i došljaku i strancu, koji se bavi meðu njima, neka tjih šest gradova budu utoèišta, da uteèe u njih ko god ubije koga nehotice. ¹⁶ Ali ako gvoždem udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. ¹⁷ I ako kamenom iz ruke, od kojega može èovjek poginuti, udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. ¹⁸ Ili ako drvetom iz ruke, od kojega može èovjek poginuti, udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. ¹⁹ Osvetnik neka pogubi krvnika; kad ga udesi, neka ga pogubi. ²⁰ Ako ga iz mržnje turi, ili se baci èim na nj navalice, te onaj umre, ²¹ Ili ako ga iz neprijateljstva udari rukom, te onaj umre, neka se pogubi taki ubojica, krvnik je; osvetnik neka pogubi toga krvnika kad ga udesi. ²² Ako li ga nehotice turi bez neprijateljstva, ili

se baci na nj èim nehotice, ²³ Ili kamenom od kojega može èovjek poginuti, ako se baci na nj nehotice, te onaj umre, a nije mu neprijatelj, niti mu traži zla, ²⁴ Tada da sudi zbor između ubojice i osvetnika po ovom zakonu. ²⁵ I zbor neka izbavi krvnika iz ruke osvetnikove i vrati ga u utoèište njegovo, kuda je utekao, i ondje neka ostane dokle ne umre poglavar svešteniki, koji je pomazan svetim uljem. ²⁶ Ako krvnik kako god izide preko međe svojega utoèišta, u koje je utekao, ²⁷ I nađe ga osvetnik preko međe utoèišta njegova, ako krvnika ubije osvetnik, neæe biti kriv za krv. ²⁸ Jer u utoèištu svojem valja da stoji dokle ne umre poglavar svešteniki; pa kad umre poglavar svešteniki, onda treba da se vrati krvnik u zemlju našljedstva svojega. ²⁹ Ovo da vam je uredba za suđenje od koljena do koljena po svijem stanovima vašim. ³⁰ Ko bi htio pogubiti èovjeka, po svjedocima neka pogubi krvnika; ali jedan svjedok ne može svjedoèiti da se ko pogubi. ³¹ Ne uzimajte otkupa za krvnika, koji zasluži smrt, nego neka se pogubi. ³² Ni od onoga ne uzimajte otkupa koji uteèe u utoèište, da bi se vratio da živi u svojoj zemlji prije nego umre sveštenik; ³³ Da ne biste skvrnili zemlju u kojoj ste, jer krv ona skvrni zemlju, a zemlja se ne može oèistiti od krvi koja se prolije na njoj drukèije nego krvlju onoga koji je prolije. ³⁴ Zato ne skvrnite zemlje u kojoj nastavate i u kojoj ja nastavam, jer ja Gospod nastavam usred sinova Izrailjevijeh.

36

¹ Tada pristupiše starješine iz porodice sinova Galada sina Mahira sina Manasijina od plemena sinova Josifovijeh, i rekoše pred Mojsijem i pred knezovima, glavarima od domova otaèkih meðu sinovima Izrailjevijem, ² I govoriše: gospodaru našem zapovjedi Gospod da podijeli ždrijećom zemlju u našljedstvo sinovima Izrailjevijem; i gospodar naš ima zapovijest od Gospoda da da našljedstvo Salpada brata našega kæerima njegovijem. ³ Ako se one udadu za koga iz drugoga plemena sinova Izrailjevijeh, onda æe se našljedstvo njihovo otkupiti od našljedstva otaca naših i dodaæe se našljedstvu onoga plemena u koje se udadu, i tako æe se dio naš okrnjiti. ⁴ I kad bude oprosna godina sinovima Izrailjevijem, opet æe ostati našljedstvo njihovo s našljedstvom onoga plemena u koje se budu udale, i tako æe od našljedstva plemena otaca naših ostati otkinuto našljedstvo njihovo. ⁵ Tada zapovjedi Mojsije sinovima Izrailjevijem po zapovijesti Gospodnjoj govoreæi: pravo govori pleme sinova Josifovijeh. ⁶ Ovo zapovjedi Gospod za kæeri Salpadove i reèe: neka se udadu za koga im bude volja, ali u porodici plemena svojega neka se udadu, ⁷ Da se ne bi prenosilo našljedstvo sinova Izrailjevijeh od jednoga plemena na drugo; jer æe sinovi Izrailjevi držati svaki našljedstvo plemena otaca svojih. ⁸ I svaka kæi u plemenima sinova Izrailjevijeh kojoj dopadne našljedstvo, neka se udaje za koga iz porodice plemena oca svojega, da bi sinovi Izrailjevi držali svaki našljedstvo otaca svojih,

⁹ Da se ne bi prenosilo našljedstvo od jednoga plemena na drugo, nego svaki iz plemena sinova Izrailjevijeh da drži svoje našljedstvo. ¹⁰ Kako zapovjedi Gospod Mojsiju, tako uèiniše kæeri Salpadove. ¹¹ Jer Mala i Tersa i Egla i Melha i Nuja, kæeri Salpadove, udadoše se za sinove strièeva svojih, ¹² U porodice sinova Manasije sina Josifova udadoše se, i osta našljedstvo njihovo u plemenu porodice oca njihova. ¹³ To su zapovijesti i zakoni, koje zapovjedi Gospod preko Mojsija sinovima Izrailjevijem u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu.

xcv

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27